

Apie savivaldybių rinkimus – satyriko žvilgsniu *Kaip kairė su dešine buvo susipykusios*

Apakimas

Sunku pasakyti, dėl ko taip įvyko, bet kartą visą šalį užgriuvo tikra nelaimė. Ar tai po saulės, ar po mėnulio užtemimo, o gal vėl todėl, kad rusų slaptosios tarnybos per televizorių kokį tai savo agentą, panašų į Kašpirovskį parodė, bet po vienos nakties dauguma žmonių ėmė nematyti. Kas kairė akimi, kas dešine, o kai kas, kaip seni kaimo žmonės pasakytų, "čystai ant abiejų aklas liko". Tik vėliau kaimiečiai suprato, kaip vis dėl to jiems pasisekė, kad buvo įpratę miegoti ant šono ir viena ausimi klausyti, kas už trobos ar kaimyno kieme dedasi. Tie, kurie kairę ausį buvo prispaudę, kairė akimi ir nematė, o tie, kurie ant dešiniojo šono parpė, neteko dešiniojo regėjimo. Ir taip net ištisi kaimai susiskirstė: vieni – į "kairiuojančius", gi kiti – į "dešiniuojančius". Reikia ką nors parašyti, tai vieni rašo tik su kaire ranka, o ir raidės, kaip egliaškių tvoros, visos į kairę lapo pusę perlinkusios. Kitų, priešingai, kairiosios rankos lyg basliai, su jomis nė krepšt, o dešinėsios tris kartus greičiau suktis pradėjo. Ir balsuot, ir blynus valgyt, ir dar kitokių buitinių reikaliukus tvarkyti tik su dešine ir su dešine. Liežuviai, net ir tie, vienu sukosi iš viršaus į kairę, o kitų – iš viršaus į dešinę.

To regėjimo viena akimi gal ir būtų užtekę: laikraščiai brangūs ir taip jau seniai niekas jų neskaito, o kai elektrai kainas užkėlė, tai ir televizorių tik minutei kitai teįsijungdavo. Visą kitą vyrai lo-

voje per ilgą naktį ir apgrai-bomis galėdavo susirasti, reikėjo tik panorėti. Bet kad dienomis visi darbai susikreivino, tai suvis blogai pasidarė.

Šiaip taip kairė akimi mirkčiodamas, pasikinkė Jaronimas savo Bėrį į vežimaitį. Bet ir tas, kur tau, kad tiesiai važiuotų – tik į kairę ir į kairę. Bandė tvarto sieną mūryti, vėl – per gerą pusmetrį į kairę nuvarė. Sėdo ant seno traktoriaus, "belorusu" tebe-vadinamo, bet nespėjo iš kiemo išvažiuoti, kaip kairysis ratas krypt krypt ir nuo ašies nulėkė. Taip ir liko tarpuvar-tėje riogsoiti.

Jo pačiai Marcei šviesi liko dešinioji. Pradžioje lyg ir džiaugėsi, kad vienas kitam galės padėti, bet gyvenime viskas ne taip klostėsi. Ana pradėjo rūpintis tik tuo, kas dešinėje pusėje padėta. Tik dešinę pusę trobos iššlavė ir į kairę sąslavas supylė, tik dešinę pusę lovos pataisė. Net ir košę puode tik dešinėje pusėje maišė. Kas tik Jaronimo matymo kairei pusei name priklausė, liko ir neapkuopta, ir prisvilę, ir kitaip neprižiūrėta.

Aniuolėlis ir senelis

Nuėjo Jaronimas pas savo svainį stogo dengti. Tai gerą gabalą dienos ginčijosi ir niekaip nesutarė, nuo kurios pusės – kairės ar dešinės – pradėti. Vienas į tą pusę šiferio lapus tempia, o antras – į kitą. Vienas toje pusėje kopėčias pastato, o antrasis – būtinai priešingoje. Gal būtų ir susimušę ar visai darbus užmetę, tik kur buvęs, kur nebuvo, kaimė toks jauni-

kaitis pasirodė. O gražumas, o dailumas, lyg iš pieno plaukės. Akys žvitrūs, skruostuose duobutės, o kai nusišypso, lyg medus tekėtų. Balsas ir už lakštingalos (ne, ne tos, kur kumeles pjauna) saldennis. Tai tas jaunikaitis ir sako:

– Ak, mielieji, kaip baisiai jūs kaime vargstate! Valdžios pamiršti, visų nuskriausti, niekam nereikalingi. Eikite pas mane tarnauti, nereikės patiems galvoti, tarpusavyje ginčytis. Aš žinau, kaip gražų pinigą sukrauti, kaip milijonus uždirbti.

Neišlaikė Marcės širdis, nusišluostė skaros kampeliu akis ir atsiduso:

– Aniuolėlis, tikras aniuolėlis. Tokio gražaus ir sapne nemačiau. Aš einu.

Ką ten Marcė! Net buvusi buhalterė Sabina ir ta suvis "susileido". O paskui ją ir Lukrecija, kaimo bernų vadinama Lola, kurią anglai jų džiaugsmui atgal į tėvynę deportavo už nelegalų verslą moteriškomis grožybėmis, prisiekinėjo, kad tokio puikaus džentelmeno net visame Londone nematė.

– Tfu, – spjaudėsi Jaronimas. – Dar jauno gaidžiuko senoms vištoms prisireikė.

Bet ir vėl, kur buvęs, kur nebuvo, iš paskos tam jaunikaičiui, pašmakšt, toks senelis į advokatus prisistatė. Kad ir gunktelėjęs, bet dar žvalus ir gerai liežuvio malantis:

– O šiuur, okei. Aš – to vaikelio koalicijos partneris. Jo labai geros "aspiracijos". Aš žinau. Plius – dolerių turi visą milijoną. Ir parodė seneliukas tokį žalią popierėlį su Amerikos prezidento pa-

Lietuviškoji Šv. Kazimiero bažnyčia Londone neseniai paminėjo savo veiklos 100-mečio sukaktį. Nuotraukoje – lietuviams istorinės bažnyčios altorius.

veikslėliu:

– Kas su mumis, tas niekada nepražus.

Nelabai suprato Jaronimas, kas tos "aspiracijos" ir kuo jos nuo aspirino skiriasi. Nesusigaudė žmogus, kokia čia dar "koalicija", bet ant dolerio gi nespjau. Šventas dalykas. Tad plačiai žengdamas kaire koja, nusekė Marcei iš paskos.

Džiaugsmų alėjoje

Kol ištisi kaimai, pamiršę savo kairumą ir dešinumą, pėdina paskui auksinę-dolerinę partinę porelę, pažiūrėkime, kas dedasi viename dideliame mieste prie Nemuno.

O, čia viskas – dar blogiau. Ar tai miestelėnai mašinų triukšmo bijojo, ar mafiozų šaudymo, bet, savo nelaimei, miegojo abi ausis prispaudę, galvą pagalvė užsidenę. Tad daugiau nei pusė miesto vieną rytą prabudo akli aklutėliai, tartum ką tik gimę kačiukai. Susispietė nelaimėliai Džiaugsmų alėjoje: kas dešinėje pusėje, kas kairėje, o kai kas – pačiame centre, ir tariasi:

– Girdite, varpai skamba, – sako vienas. – Eikime į bažnyčią.

– Girdi, kad skamba, bet nežinau, kurioje bažnyčioje. Gal ant kalno – nukrisime. Gal prie upės – įkrisime, o gal toje, kur muša, – atitarė antrasis.

– Kur tu matei, kad bažnyčioje muštų? – nenusileido pirmasis.

– Kaipgi, argi negirdėjai, kad kvailį ir bažnyčioje muša. O mes – kvailiai. Juk kaip vargšas, taip ir kvailas. Pusė miesto jau seniai algų negauna, tad iš ko būsimie turtingi ir protingi? Be to, jeigu būtume protingi, tai bene miegotume, lyg kokie stručiai, galvas pakisę po pagalvę? – nenusileido liaudies išminties žinovas.

Taip nė vienas iš jų ir nepasuko skambančių varpų link.

Aklai miniai bešurmuliuojant, tik staiga virš galvų suburzgė, sukleketavo:

– Kle, kle, kle, kle.

Vieni ar tai iš klausos, ar tai iš nuojaautos ėmė šaukti:

– Paksas skrenda! Bėkime paskui jį! Tai – ne Kairys, kuris, kaip koks plėšikas po tiltais skraido ir žmones šurpina. Paksas – aukštumų lakūnas, mus į tikrą sostinę nuskraidins. Ir geras gabalas minios pasileido bėgti paskui lėktuvėlio plerpimą. Bet vis tik kita šurmuliuojančios minios dalis, nieko gero nesitikėdama iš lakštūno, liko lūkuriuoti centrinėje miesto gatvėje. Gal ir iki šio laiko jie ten būtų stovėję, jeigu viename gatvės gale būtų neišgirdę garsaus asilo bliovimo. Atkuto miestelėnai, ėmė rankomis ploti, šaukti:

(Nukelta į 4 p.)

Lietuvių fondo atstovė Dalia Puškorienė sveikina Lietuvos Respublikos Seimą, pradėjusį pavasario sesiją ir įteikia dovaną – dail. Prano Domšaičio paveikslą "Bėgimas į Egiptą".

Girdėta iš Vilniaus

• PREZIDENTAS VĖL LANKĖSI LENKIJOJE.

Lenkijos spauda daug dėmesio skiria Lietuvos prezidento V. Adamkaus oficialiam vizitui. Dienraštis "Gazeta Wyborcza" išspausdino didelį interviu su V. Adamkumi, kuriame jis labai gerai įvertino Lenkijos paramą Lietuvos siekiams įstoti į Europos Sąjungą ir NATO.

• ENERGIJOS PIRKĖJŲ NĖRA. "Lietuvos energijos"

generalinis direktorius A. Keserauskas grįžo iš Lenkijos, kur buvo susitikęs su bendrovės "Polskie Sieci Elektroenergetyczne" viceprezidentu ir aptarė elektros energijos linijos į Lenkiją statybos galimybę. Jokių konkrečių susitarimų nebuvo pasiekta. Lenkijos pusė aiškiai pasakė, kad jos nedomina galimybė importuoti lietuvišką elektrą, todėl sutinka kalbėtis tik dėl tranzitinės linijos, kuri Lietuvai leistų eksportuoti energiją į Vakarų, statybos galimybių. A. Keserauskas negali pasakyti, ar lietuviška elektra bus perkama Vakaruose.

• PRIVATIZAVIMAS AR KENKIMAS? Seimo Cent-

tro frakcija apkaltino Valstybės turto fondą "spekuliacija valstybės turtu ne be naudos sau". Nevykusio privatizavimo pavyzdys – Alytaus medvilnės kombinatas, parduotas Azijos pramonininkams, liko be rinkų. Europos Sąjungos valstybės neįsileidžia Azijos tekstilės gaminių.

• SU KUO BENDRADARBIJAUS CENTRISTAI?

Naujoji sąjunga save laiko centristinės ideologijos partija. Šios partijos vadovas A. Paulauskas spaudos konferencijoje sakė, kad formuojasi tam tikros strateginio bendradarbiavimo kryptys su Centro sąjunga, kuri daugelyje savivaldybių yra socialliberalų partnerė. Pasak jo, gana gerai sekasi bendradarbiauti su Valstiečių partija, trečioje pozicijoje – LDDP ir socialdemokratai. Jis sakė: "Nesame šiuo metu sukirę rankų nė su viena partija, bet vyksta konsultacijos, įvairūs pasitarimai".

• PROVOKATORIUS. Seimo Žmogaus teisių komite-

tas svarstė, kaip reaguoti į 59 metų kauniečio V. Mažono kalbas, kuriose buvęs milicininkas postringavo apie mirties bausmę, laisvai besiliejančią kraują, sunkiųjų darbų kalėjimus ir pan. Komiteto nariai teigė, kad reikia reaguoti nedelsiant.

• BEDARBYSTĖ. Kovo mėnesį bedarbystė Lietuvoje

išaugo iki 11,4 proc. ir pasiekė aukščiausią lygį nuo nepriklausomybės atgavimo. Tikimasi, kad bedarbių skaičius, pastoviai didėjantis jau devynis mėnesius, balandžio mėnesį nesikeis, o gal ir sumažės. Tai susiję su sezoniniais darbais žemės ūkyje bei didesne viešųjų darbų pasiūla. **REUTERS**

• KADA DARBININKAI GAUS ATLYGINIMUS?

Netrukus turėtų paaiškėti, ar pavyks sukaupti lėšų, už kurias būtų galima atsiskaityti su keliais šimtais buvusių "Inkaro" darbininkų. Daugiau kaip metus vėlavusius atlyginimus iki šiol atgavo tik 51 buvęs "Inkaro" darbininkas. Tai pasiekta dvidešimt parų trukusia bado akcija. Tačiau be pinigų liko dar keletas šimtų "Inkaro" darbininkų. Darbininkų viltis – bankrutavusioje įmonėje išsaugota produkcija. Vykstant bankroto procedūrai, "Inkare" likusiems gaminiams buvo uždėtas areštas ir ilgai nebuvo aišku, kada bus galima pradėti jų pardavimą ir kaupti lėšas atsiskaitymui.

• DIDYSIS SMUIKININKAS MIRĖ SCENOJE.

Balandžio 4-ąją, per koncertą Vokietijoje, Bad Kissingene, eidamas 54-uosius metus, staiga mirė žymus smuikininkas, Lietuvos nacionalinės premijos laureatas, Lietuvos muzikos akademijos profesorius R. Katilius.

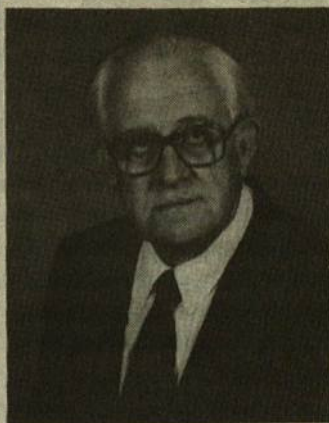
• R. KATILIAUS KELIAS. Muziko kelią R. Katilius

pradėjo M. K. Čiurlionio menų gimnazijoje, vėliau studijas tęsė Lietuvos muzikos akademijoje bei Maskvos konservatorijoje. 1972 metais R. Katilius pirmasis iš lietuvių smuikininkų pelnė tarptautinio Helsinkio konkurso laureato diplomą. Tais pat metais iškovoti laurai ir Monrealio konkurse. Po kurio laiko pelnytą pirmosios premijos tarptautiniuose Bratislavos ir Belgrado konkursuose. 1975 metais staiga mirus profesorius A. Livontui, R. Katilius perėmė jo vadovautą smuiko klasę tuometinėje Lietuvos konservatorijoje, išugdė daug solistų, ansamblių, orkestro artistų, pedagogų, sėkmingai dirbančių ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. R. Katilius buvo pirmasis daugelio lietuvių kompozitorių kūrinių atlikėjas. Šiam smuikininkui savo kūrinius yra skyrę ir užsienio autoriai. Jis mirė, grodamas M. Ravelį. Su R. Katiliumi koncertavęs pianistas L. Dorfmann sakė, kad iki koncerto pabaigos buvo likusios tik kelios natos, kai jis krito scenoje.

• MOKYTOJO LIKIMAS. Abu menininkai mirė, su-

laukę to paties amžiaus, ir abu – scenoje. Prof. A. Livontas mirė prieš 25 metus Vilniaus filharmonijoje. Artimiausiomis savaitėmis žadama Bad Kissingene surengti koncertą R. Katiliui atminti. Surinktomis lėšomis rengėjai žada paremti smuikininko šeimą. (Eltos, BNS ir kitas žinias siunčia Lietuvių grįžimo į tėvynę informacijos centras)

Tarptautinių įvykių apžvalga

Algirdas Pužauskas

Pasaulio išsivysčiusias šalis skaudžiai palietė nevalytos naftos kainų pakėlimas. Kovo 27 d. Austrijos sostinėje Vienoje posėdžiavo naftą eksportuojančių šalių ministrai, svarstydami ne tik naftos kainas, bet ir nustatydami, kiek jos galima parduoti. OPEC šalių delegacijų narius gaudyde gaudė spaudos atstovai. OPEC (Organization of the Petroleum Exporting Countries) 1960 m. rugsėjo 14 d. įsteigė penkių valstybių – Irano, Irako, Kuveito, Saudo Arabijos ir Venesuelos – atstovai. Steigėjai įsiregistravo Jungtinių Tautų organizacijoje ir 1962 lapkričio 6 d. paskelbė, jog naftos eksportas ligi šiol neturėjo pastovių kainų. Niekas nežinojo, kiek tos kainos kris arba kils. Toks nepastovumas kenkė pasaulinei rinkai. Eksportuotojai nežinodavo, kiek

KYLA NAFTOS KAINA

skysto kuro reikės po kelių mėnesių. Prekybininkai nežinodavo, kokias sudaryti atsargas ir negalėdavo nustatyti urmo kainų. Buvo neįmanoma reguliuoti perdirbimo gamyklų darbo planų.

Naftos eksportuotojai ne kartą panaudojo jos kainas politiniais tikslais. Arabų šalių naftos gamintojai 1973 metais "nubaudė" Ameriką už paramą Izraeliui, visiškai sustabdydami naftos eksportą. Vėliau naftos pardavimą 1979 m. buvo sustabdęs Iranas, pašalinus šacho vyriausybę.

OPEC grupė dabar smarkiai išaugo. Šalia organizacijos steigėjų šiandien naftos monopoliumi dar priklauso Alžyras, Indonezija, Libija, Nigerija, Jungtiniai Arabų Emyratai ir kt. Paskutiniu metu OPEC šalių ministrai laikosi nuostatos, kad gamyba ir eksportas turi remtis paklausos principu. Daug naftos parduoda ir tokios šalys, kaip Kanada, Meksika, Kolumbija, Norvegija ir Didžioji Britanija. Nemažai skysto kuro parduoda ir Rusija.

OPEC ministrai pažadėjo nemažinti naftos kvotų, nes pasaulyje nevalytos naftos kaina pakilo iki 30 dolerių už statinę, kai prieš metus ta pati

statinė (barrel – 119 litrų talpos) kainavo tik 10 dolerių. Kainų augimas sąlygojo JAV transporto įmonių paslaugų kainų kilimą. Nukentėjo lėktuvų bendrovės, siuntinių persiuntimo įstaigos, sunkvežimų savininkai, nes teko kelti kainas. Tai prisidėjo prie infliacijos.

OPEC ministrai Vienos suvažiavime ginčijosi iki vidurnakčio. Daugelis atsisakė didinti gavybą. Tačiau nutarta parduoti daugiau nevalytos naftos – apie pusantro milijono statinių per dieną daugiau. Ta pačia proga Jungtinių Tautų Saugumo Taryba, priariant ir JAV atstovui, paskyrė Irakui didesnę naftos pardavimo kvotą. Dabar šiai šaliai leidžiama parduoti naftą ne tik vaistams ir maisto produktams įsigyti bei švietimo reikalams, bet ir naftos pramonei išplėsti, nes ekonominės sankcijos labai pakenkė Irako naftos pramonei.

Šios nuolaidos Irakui sukėlė nesutarimus JAV Kongrese. Spaudoje pasirodė sunkiai patikrinamos žinios, kad Irakas, slapta eksportuodamas naftą, su Šiaurės Korėjos technika Sudane gamina įvairias raketas ir planuoja atominių ginklų gamybą.

Keliais sakiniiais

• JAV izdo sekretorius paskelbė, kad ekonominė padėtis pirmame metų ketvirtyje parodė, jog Medicare ir Socialinio draudimo kasa netuštėja. Galima manyti, kad socialinės apdraudos išlaidos bus padengtos per ateinančius 23 metus. Prezidentas B. Clinton jau planuoja įstatymą, kuriuo remiantis būtų galima apmokėti ne tik už medicininę senelių priežiūrą, bet ir už gydytojų prirašomus vaistus.

JAV Senato Užsienio reikalų komiteto pirmininkas sen. Jesse Helms, žinomas kaip konservatyvus respublikonas, atstovaujantis Šiaurės Karolinos valstijai, kalbėjosi su Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos nariais. Senatorius ragino Tarybos narius pakeisti Amerikos mokesčius Jungtinėms Tautoms.

• Naujasis Rusijos prezidentas Vladimir Putin pasakė, kad jo uždavinys – atkurti stiprią Rusiją. Sprendžiant šį uždavinį, reikės labiau rūpintis karinėmis pajėgomis ir tobulinti branduolinių ginklų kokybę. Tai prezidentas teigė, lankydamasis uždareme branduolinių ginklų gamybos centre "Čeliabinsk-70", kur

gyvena ir dirba tūkstančiai specialistų. V. Putinui laimėjus prezidento postą, jį aplankė buvęs prezidentas B. Jelcin. Prieš rinkimus V. Putin kelis kartus lankėsi pas B. Jelciną jo užmiesčio viloje.

• Čėčėnijoje Rusijos specialiosios kariuomenės daliniai (OMON) pakliuvo į sunkių kareivių pasalą. Žuvo 32 kareiviai. 19 kareivių kūnų buvo pargabenta į dalinio stovyklą, o kitus teko palikti, nes jų kūnai buvo užminuoti.

• Prezidentas Bill Clinton telefonu pasveikino išrinktąjį Rusijos prezidentą V. Putiną ir paragino jį stiprinti demokratiją Rusijoje bei plėsti ryšius su Vakarais. Rusijos prezidentą pasveikino ir Kinijos prezidentas, pakviėdamas jį atvykti į Kiniją ir stiprinti "strateginius ryšius".

• Lenkijos prezidentas Aleksander Kwasniewski atsisakė pasirašyti įstatymą, nukreiptą prieš pornografiją. Aiškinama, kad toks įstatymas ne tik varžo laisvę, bet gali paversti pornografiją "juodosios rinkos" preke. Tokį įstatymą būtų sunku įgyvendinti. Dešiniųjų partijų ir katalikų bažnyčios spauda

reikalavo priimti griežtus įstatymus ir numatyti dideles bausmes už pornografinių filmų bei žurnalų gaminimą ir rodymą.

• Filipinų spauda užpuolė prezidentą Joseph Estrada už valstybinės loterijos pinigų švaistymą. Prezidentas, buvęs filmų aktorius, kaltinimus paneigė, tačiau jo populiarumas šalyje smarkiai nukrito.

• Irake įvyko parlamento rinkimai. Sostinėje Bagdade balsavimus laimėjo diktatoriaus vyriausias sūnus Odai Hussein. Jis gavęs 99.99 visų balsų. Parlamente yra 250 atstovų. Balsuotojai išrenka 165 atstovus. Kitus 30 paskiria prezidentas, o dar 55 nariai skiriami iš nepartinių kandidatų. Irako spauda jau rašo, kad Odai bus labai tinkamas parlamento pirmininkas.

• Prancūzijos premjeras Lionel Jospin pakvietė į vyriausybę buvusį savo konkurentą, buvusį premjerą Laurent Fabius tvarkyti valstybės finansus. Tarp keturių naujų ministrų pareigas pradėjo eiti vienas komunistų partijos narys ir vienas "žaliasis".

(Nukelta į 3 p.)

Redakatoriaus skiltis

Kuo tapo kairieji?

Skaitytojus, gyvenančius valstybėse, kurių politinė sistema yra gana pastovi, labai stebina Lietuvos politinio gyvenimo pokyčiai: "partijų" atsiradimas ir skilimas, keistų sąjungų susidarymas ir iširimasis, politikų nuostatų kitimas, nemažos dalies narių bėgiojimas iš vienos "partijos" į kitą. Remiantis įprastinėmis sąvokomis, tokių pokyčių paaiškinti negalima: jie atrodo visai nelogiški, nenatūralūs, be jokių ryškesnių ateities perspektyvų.

Iš dalies taip ir yra. Kaip ne kartą minėjome, Lietuvoje gana nelengva išsiaiškinti, kuri politinė jėga save vadinanti dešiniąja ar kairiąja, iš tikrųjų yra tokia, kaip skelbiama. Buvusių aktyvių kompartijos narių nemažai rasime ir tarp "konservatorių", ir tarp "centristų". Dalis jų iš tikrųjų nuširdžiai nutraukė ryšius su praeitimi. Juo labiau, kad ana ideologija nebuvo jiems nei sava, nei pateisinama. Kita perbėgėlių dalis yra ne kas kita, kaip prisitaikėliai, ieškantys, kurioje politinėje gruputėje jie vėl gali sėkmingai kopti karjeros laiptais, užimti svarbias valstybines tarnybas, pasiekti medžiaginių gerbūvių.

Tarp tų šešių politinių jėgų, kurios sėkmingiausiai pasirodė kaip tik praėjusiuose savivaldybių rinkimuose, nėra jokių ryškesnių socialinių skirtumų. Kuriam socialiniam sluoksniui šiandien atstovauja netgi tokia tradiciškai kairiąja, tiksliau sakant, prokomunistinė laikoma gruputė, kaip LDDP? Nemaža jos narių - buvusios sovietinės nomenklatūros likučiai. Tačiau kas jie yra šiandien? Tai asmenys, turintys gana nemenką įtaką dabartiniame verslo pasaulyje. Pasinaudodami savo buvusiais ryšiais, jie tapo daugelio įmonių savininkais. Neteikę centralizuoto vadovavimo, ėjusio tiesiog iš Maskvos, šiandien jie mokosi savarankiškai plėtoti gamybą, ieškoti rinkų, plėsti jiems ekonomiškai jiems naudingą bendradarbiavimą. Tradici-

niam jų polinkiui ieškoti verslo partnerių Rytuose, stipriai smogė pati Rusijos krizė. Todėl jie vis labiau atsigręžia į Vakarus, aktyviai dalyvauja, pasirašant ūkines sutartis, reikalauja, kad Seimas priimtų verslui palankius įstatymus. Buvusioji komunistinė ideologija šiam asmenų ratui prarado bet kokią reikšmę. Šiandien nemaža jų yra kapitalistai tikrąja to žodžio prasme. Žinoma, galima juos vadinti pasisavinto ar tiesiog pavogto kapitalo atstovais. Iš tikrųjų, ne vienu atveju, taip ir yra. Jie tiesiog pasinaudojo buvusiu pereinamuoju laikotarpiu, o ypač LDDP valdymo metais. Žinoma, dar turės praeiti nemažai laiko, kol jie gerai išsivysčiusios tiesioginio ryšio tarp jų ekonominės veiklos ir valstybės interesų būtinybę. Tačiau manyti, kad jiems liko artimas buvęs sovietinis režimas, gali nebent naivuoliai, nepastebintys ūkinio gyvenimo pokyčių. Kiek to "kairumo", klasikine prasme liko minėtoje gruputėje, šiandien jau nebelengva atsakyti. Nežiūrint pomėgio švaistytis frazėmis apie liaudies interesų gynimą, išlikusio nuo anų laikų, tikroji jų ideologija ryškiai dešinėja. Posakis, kad "vakarykštis komunistas - šiandieninis kapitalistas", Lietuvoje itin aiškiai pasitvirtino.

Visose kitose partijose, išskyrus nebent prorusiškas kolonistų gruputes ir vadinamuosius "socialistus", nėra jokio ryškesnio atstovavimo kuriam nors vienam socialiniam sluoksniui. Gal tik liberalų partijoje ryškėja naujų verslininkų įtaka. Partijų šūkiškai - beveik vienodi. Viena nuo kitos jos labiausiai skiriasi tik vienu požymiu - vadovų pavardėmis. Ryškesne rytietiška orientacija ir demagogija išsiskiria "Naujoji sąjunga". Valstiečių partija irgi padidino savo įtaką, badydama pirštais į dabartinius sunkumus. Bet ir ten jau suvokiama, kad jų nepašalinsi, grįžimu į netolimą praeitį.

Praėjusieji savivaldybių ir artėjantieji, jau šį rudenį įvyksiantieji Seimo rinkimai paskatino partijų darbuotojus kreiptis į visuomenę su įvairiais pažadais. Tačiau žmonės jau yra visko prisiklausę ir supranta, kad daug žadama, bet nenurodoma, kaip tai galėtų būti padaryta. Nejaugi galvojama, kad iš dangaus iškris ar angelai tai padarys? Gal būtų jau būtų pats laikas akis atverti, apsidairyti ir suprasti, kad viską reikės patiems atlikti.

Pirmiausia, reikia derinti biurokratų armiją prie biudžeto galimybių, o ne atvirkščiai - biudžetą prie biurokratų. Didžiosios įmonės privatizuojamos, bet pinigai dingsta, kaip į balą. O valdžia dar ima vidaus paskolas, paaiškindama, kad jos skiriamos biudžeto reikmėms. Paprastais žodžiais sakant, tranų (atsiprašau, biurokratų) armijai išlaikyti ir net jiems premijas mokėti!

Pirmiausia, patinka ar nepatinka, bet biudžetas privalo būti subalansuotas! Ne mokyklas reikia uždarinėti arba mokytojus atleisti, bet didžiųjų tranų (teisėjų, prokurorų ir kt.) atlyginimus bent 30% sumažinti. Išpūsti atlyginimai nuo kyšių ėmimo jų vis tiek nesulaiko! Atlyginimų sumažinimas turi paliesti Vyriaus-

Juozas Žygas

JEIGU NĖRA VEIKSMŲ - KALBOS NEPADĖS!

sybę, Seimą ir net prezidentą. Juk pagal jūrų praktiką, skętančio laivo kapitonas dažniausia jo neapleidžia. Tik kariuomenei ir policijai negalima algų ir skiriamų lėšų sumažinti. Manysčiau, kad tokio mažinimo paliestieji, o ypač seimūnai neturėtų niurzgėti, nes jų išleistų "gerų įstatymų" dėka, Lietuvos ekonomika į tokią padėtį pateko. O jeigu ir tai dar nepadėtų, tektų biurokratų skaičių sumažinti iki tokio procento, kokį turi Latvija ir Estija. Jeigu valstybė, kuri mokėdavo 14-15 % už vidaus paskolas, nustotų jas imti, tai paskolų procentai nukristų. Tai padėtų atsigausti pramoninkams ir stambiesiems ūkiams.

Reikia pagalvoti ir apie vadinamuosius "delspinigius", kurie jau yra sumažinti, bet vis tiek už juos dar lupa 72 metinius procentus. Kaip gali Lietuvos pramonininkai savo gaminius Vakarų rinkoje parduoti, jeigu jie turi už paskolas dvigubai aukštesnius procentus mokėti, o už delspinigius imamos gal net 9 kartus didesnės palūkanos?

Jeigu tie nesąmoningo dydžio "procentai" jų dar iki šiol nesužlugdė, tai dar yra armija visokių "inspektorių". Kaip gali sveikas protas suprasti, kad reikėtų 56 įvairių inspekcijų antplūdį atlaikyti. Inspektoriai, žinoma, reikalingi, bet ne daugiau, kaip 6 ar 8 rūšių. Tačiau kuomet Seime yra tiek daug neveikiančių protų, tai nebereikia niekuo stebėtis!

Antra, būtina vienu po-

tvarkiu visų sukaupytų delspinigių penkis šeštadalius automatiškai nubraukti. Ir tai dar jie siektų 12 %, t.y. būtų 3-4 procentais aukštesni kaip Vakaruose. Amerikos valdžia už nesumokėtus mokesčius ar baudas ima 2% virš bankų mokamų procentų. Kiek įmonių, tokius delspinigius iš jų imant, buvo sužlugdyta?

Visi minėti apsunkinimai nėra svetimų primesti, bet pačių išgalvoti! Tik biudžetą pradėjus subalansuoti ir visus minėtus suvaržymus panaikinus, būtų galima pradėti apie kalbėti apie laukiamą gyvenimo pagerėjimą. Kol toks girnų akmuo nuo gamintojų kaklo nebus nukabintas, tai kalbos apie pagerėjimą arba horizonte matomą šviesesnę ateitį tėra tik tuščias svaiojimas!

Yra daug visokių valdybų, žinybų, komisijų ir kitokių "institucijų", kurios svarsto, kaip iš tos pačios citrinos daugiau išspausti. Tačiau nėra nė vienos, kuri svarstytų, kaip tai, kas Lietuvoje yra, tinkamai panaudoti. Jeigu kažkas panašaus ir yra, tai tokia "insitucija" kol kas yra visai neveiksminga.

Būtina ieškoti naujų energijos šaltinių ar pakaitalų. Reikia užtventki upes bei upelius ir jų energiją panaudoti, kad nereikėtų visu šimtu procentų nuo Rusijos naftos priklausyti. Net iš vėjo jėgainių nereikėtų šaipyti. Olandija ir Danija numato visą reikalingą energiją iš tokių jėgainių gauti.

Tarptautinių įvykių apžvalga

• Ugandos valdžios paskirti tyrinėtojai nustatė, kad nauji sektantų kapai rodo, jog žmonės ne patys nusižudė, bet juos nužudė sektos vadai, kurie po šio šurpauš nusikaltimo pasislėpė. Sektai, pasivadinusiai "Judėjimas dėl dešimties Dievo įsakymų atstatymo", vadovavo moteris, kuri teigė kasdien kalbanti su Dievo Motina Marija.

• Danijoje į kalėjimą pateko "naujųjų nacių" judėjimo vadas, 34 metų amžiaus Jonni Hansen. Jis nuteistas metams kalėti ne už savo politines pažiūras, bet už tai, kad sužeidė tris savo priešininkus, demonstravusius prie jo namų. Jis pasuko automobilį į piktai šūkavusią minią ir tris asmenis sunkiai sužeidė. Jam taip pat atimtas leidimas vairuoti.

• Japonijos premjeras Keizo Obuchi ir Čikagos meras Richard M. Daley balandžio 2 d. patyrė stiprius šir-

(Atkelta iš 2 p.)

dies priepuolius ir atsidūrė ligoninėje. Japonas yra 62, o Čikagietis - 57 metų amžiaus.

• Kolumbijos komunistinė išsivadavimo armija, daugiausia užsiimanti narkotikų prekyba, susprogdino kalėjimo sieną ir išvadavo 74 kalinius. Kalėjimo sargai išbėgiojo, du iš jų buvo sužeisti. Žuvo ir keletas kalinių. Kalėjimas yra netoli Venesuelos sienos.

• Didžioji Britanija paskelbė įstatymą, apsunkinantį politinio prieglobsčio gavimą šiame krašte. Pernai net 70 tūkst. žmonių suteiktas prieglobstis. Dar apie 100,000 laukia vyriausybės sprendimo. Iki Berlyno sienos sugriovimo tokių politinių pabėgėlių per metus būdavo apie 5,000. Vyriausybė nutarė apsunkinti ateivių įsikurimą, paskirdama pabėgėliams tik 13 vietovių, kur jie gali

apsigyventi. Sumažinta ir suma pinigų, kuriuos pabėgėliai gaudavo. Padidintos bausmės laivų ar sunkvežimių vairuotojams, kurie už tam tikrą mokesį įveža pabėgėlius iš kitų šalių į D. Britaniją.

• Ieškant taikos tarp Izraelio ir Sirijos, ėmėsi tarpininkauti Egipto prezidentas Hosni Mubarak. Izraelis jau pažadėjo pasitraukti iš Libano teritorijoje turėtos "saugumo zonos", tačiau pareikalavo, kad Sirija garantuotų sienos tarp Libano ir Izraelio saugumą. Sirija atsisakė tai garantuoti. Derybų dalyviai žino, kad Sirijos vadai siekia atgauti Golano aukštumas, bet nenori palikti savo pozicijų Libane, kur laikoma apie 40,000 Sirijos kareivių. Tokias sąlygas Izraelis laiko nepriimtinais ir grasina bombarduoti Libaną, jei iš jo bus puolama arba apšaudoma Izraelio teritorija.

Kaip kairė su dešine buvo susipykusios

(Atkelta iš 1 p.)

– Cirkas atvažiavo, cirkas atvažiavo! Jei yra asilų, tai gal ir meškų bus. Jau visą dešimtmetį jų nematėme. Bėgame pažiūrėti, bus linksma.

Miniai betriukšmaujant ir besirengiant bėgti į tą pusę, iš kurios girdėjosi garsus y - ha, y - ha, vienas žmogus asilų ir meškų cirko mylėtojus bandė nuraminti:

– Lietuviai, tautiečiai, nesibarkite, nepasiduokite panikai. Neerzeliuokite, nebūkite žžzy... - ir tuoj pat, užsiėmęs rankomis burną, nutilo. - Oi, kaip gerai padariau, kad susilaikiau. Tai būčiau prisidirbęs...

Bet pasirodo, kad džiaugtasi per anksti. Buvo tokių, kas girdėjo ir kas labai labai toli perdavė jo pusiau ištartą garsą. Sujudo, sukruto rėksmingi užjūrio centrai. Į lemiamą mūšį pakilo pasaulyje labai įtakingas ponas Žurovas. Ai, kokias "notas" jis siuntė mūsų užsienio reikalų ministrui, seimui ir net pačiam prezidentui.

– Greičiau savo ausis be veidrodžio pamatysite, o ne NATO, jeigu antisemitizmo ir nacionalizmo su šaknimis neišrausite! - gąsdino užjūrio ponas.

– Ne, ne, – gynėsi aukščiausioji šalies vadovybė. – Tas nesusipratėlis lietuvis, matyt, norėjo pasakyti: "Nebūkite žiopiukai, žvirbliukai, o gal net žiogai", – aiškinoši tie.

O viena tautos išrinktoji, kažkada buvusi kalinių, o dabar "gėjų" gynėja, taip pat užsipuolė:

– Jis norėjo pasakyti "žžzydras"! Jis – prieš seksualines mažumas, prieš demokratiją ir prieš Europą! Kaip mes atrodysime prieš Briuselį, prieš Amsterdamą, prieš visą laisvąjį pasaulį? – Eikite, kur norite, kad ir į pasaulio galą, – numojęs ranka į tolstančią minią, vienas sau tarė žmogelis, gavęs barti už pusę žodžio. Visai nusiminęs, kad nepasisekė paprotinti apakusių miestelėnų, dar pridėjo:

– Išvažiuosiu į mišką, pasistatysiu nedidelę trobelę ir geriau ten vienas gyvensiu, kol jūs į protą ateisite.

Sako, kad taip ir padarė.

Po daugelio metų

Kartą, šiaurinėje dangaus pusėje, lyg iškritusi iš Didžiųjų Grižulo ratų, sušvito keista kometa. Kas tik į ją pažvelgdavo, ar nors galvą ton pusėn pakreipdavo, tą kaip mat persmelkdavo nepaprastai ryški, sidabrinė šviesa.

Dar daugiau. Nuo jos vėl atsimerkdavo seniai užtemusios akys ir vienodai sušildavo abi rankos. Žmonės vėl pradėdavo prisiminti seniai užmirštus metus, matyti visas pasaulio spalvas, o svarbiausia savo tarpe susitaikė.

– Ė, Marce, ar matai? Aš visai nekairiuoju, – dešiniąja ranka apkabindamas savo pačią, džiaugdamasis tarė Jaronimas.

– Vaje, o aš dešiniuoti nustoju, – aihtelėjo ir Marce. – O kodėl mes čia esame, kodėl ne savo namuose dirbame?

– Tai bene neprisimeni, kai paskui savo "aniulėlį" atsekei, amžinam kumečiavimui atsidavei? – nutylėjęs apie savo išsvajotus, bet taip ir nepamatytus dolerius, Marce's atmintį lavino Jaronimas.

– Ir kaip aš galėjau tais saldžiakalbiais patikėti? Grįžkime, Jaronimėli, į savo namus, gal dar rasime ką nors išlikusio, – graudenosi Marcelė.

Vienas po kito, iš lėto atsipeikėjo žmonės ir mieste prie Nemuno. Tik gėda buvo, kad jų miestas per tuos metus visai apšepo, namai ilgomis žilomis samanomis apaugo, o vietoje tiesių gatvių vos ne arimai liko. Dar daugiau gėda buvo, kai pamatė, kas jų miesto mero kėdę buvo užėmęs. Ne, niekada neprisipažins, ką jie ten patys buvo pasodinę. Niekada daugiau vien garsiai bliaunančių neklausys.

Mikas Nelickas

P.S. Kaip galima spręsti iš humoreskos pavadinimo, autoriaus norėta pajuokti Lietuvoje išplitusius rinkėjų mąstymo kraštutinumus, politinį ribotumą, kai dažnai, negalvojant apie reikalo esmę, klausiami:

– Tu už Landsbergį ar Brazauską?

Lyg nieko daugiau nebūtų Lietuvoje! Per 10 nepriklausomybės metų įsikūrė net 37 partijos (tikrai per daug), išryškėjo jų darbai, siekiai, programos, susiformavo ištisa politikų karta. Tačiau eiliniai rinkėjai vis nesugeba į valdžią išrinkti šiam darbui tinkamus žmones. Dėl to ir savivaldybių, ir Seimo rinkimai vis dar primena gražuolių konkursus, kai vadovaujama ne protu, ne dalykišku nagrinėjimu, bet emocijomis: tas gražiai kalba, tas šauniai atrodo, o tas turtingas, tai gal mažiau vogs. Net pačios partijos lyg kokias iškabas prisikabina vakarietiškus pavadi-

nimus, gerai nesuprascamos nei jų esmės, nei ideologijos. Vėliau sudaromos pačios keisčiausios (idėjiškai priešiškos) koalicijos. Pavyzdžiui, kas gali būti bendro tarp Krikščionių demokratų sąjungos, kuriai vadovauja dr. K. Bobelis ir buvęs politinis kaliny V. Petkus, bei buvusių kolūkių pirmininkų – tikrai kairiosios dabartinės Valstiečių partijos, kuriai vadovauja ponas R. Karbauskis? Nebent rinkiminei kompanijai sudėti dideli pinigai.

Autorius šaiposi ne iš Laisvės sąjungos pirmininko pono V. Šustausko pomėgio laikyti ožį, asilą ir kokią kitą egzotišką gyvulį, bet nepriitaria jo rėksmingiems bandymams patraukti rinkėjų dėmesį, avantiūristiniam valdžios siekiui, neturint jokio pasirengimo ir išsilavinimo, kuris būtinas, norint atstovauti miestui arba valstybei ir rengti strategines jos programas.

Lietuvoje vis tebesitęsia "juodojo keršto" balsavimai, kai norint atkeršyti valdžioje ką tik buvusiai partijai, pasirenkamas kitas kraštutinum. Naivuoliai rinkėjai menkai žino, kad didžiausi politiniai purkštavimai trunka tik iki rinkimų, o vėliau kovingieji politikai labai taikiai tarp savęs pasidalina postus ir portfelius.

Tenka pripažinti, kad Lietuvoje labai stokojama ne tik mąstančių ir tikrą pilietinę atsakomybę jaučiančių rinkėjų, bet ir subrendusių, tvirtų politinių partijų. Greitai, spontaniškai pagal vieną ar kitą asmenybę (V. Landsbergį, R. Pakšą, R. Ozolą, A. Paulauską) susibėgę "konservatoriai", "liberalai", "centristai", "socialliberalai" ir kito, sudaro trumpalaikius, nuo pirmųjų sunkumų subyrančius politinius darinius.

Eiliniams rinkėjams sunku suprasti sudėtingą ir ne labai gražią politinę virtuvę. Kai kurie ir nenori to suprasti. Tad politinė satyra paprastais žodžiais ir prieinama forma gali atskleisti kai kuriuos tikruosius politinius tikslus, išpėti, kad galutinis rezultatas bus visai ne toks, kokį prieš rinkimus žadėjo vienas ar kitas "lyderis" ar "partija". O jeigu šios politinės satyros autorius ką nors ir "sutirštino" arba net "prašovė" pro šalį, taip pat nederėtų pykti: geriau juokiantis užbėgti blogiui už akių, negu nuo jo vėliau kentėti ir karčiai nusivilti. Vieną nuomonę jau turėjome...

Pasaulis ir Lietuva

* **GALUTINIAI DUOMENYS: RUSIJA BALSAVO UŽ KOMUNISTUS.** Rusijos centrinė rinkimų komisija pripažino kovo 26 d. surengtus šalies prezidento rinkimus įvykusiais. Vladimir Putin gavo 39 mln. 740 tūkst. arba 52,94 proc. balsavime dalyvavusių rinkėjų balsų. Už Genadijų Žuganovą balsavo 21 mln. 928 tūkst. žmonių. *INTERFAX*

* **UŽGROBTOJE ČEČENIJOJE.** Prezidento atstovas Valstybės Dūmoje Aleksandr Kotenkov spaudos konferencijoje pareiškė, kad Kremlius yra įsitikinęs kuo greitesnio Ypatingosios padėties įstatymo priėmimo būtinybe. Pasak A. Kotenkovo, tai būtina, norint sukurti specialius valdymo organus Čečėnijos teritorijoje. Tačiau prezidento atstovas nepritarė kariškių siūlymui, kad Čečėniją turi valdyti žmogus su antpečiais. *INTERFAX*

* **TIK DABAR PAMATĖ.** Jungtinių Tautų vyriausioji komisarė žmogaus teisių klausimais Mary Robinson Ženevoje pristatė savo ataskaitą apie kelionę į Čečėniją. Komisarė pareiškė buvusi sukrėsta vietoje surinktų paliudijimų. Ji pasakoja apie susitikimus su aukomis, apie "didžiulius piktnaudžiavimus" Čečėnijoje per karinę Rusijos operaciją, kalba apie masines žudynes, sušaudymus be nuosprendžio, prievartą ir vagystes. M. Robinson pasmerkė "neproporcingą sunkių ginklų gyvenamosiose zonose panaudojimą" ir pareikalavo, kad Rusijos valdžia vengtų jų taikymo ateityje. Pareigūnės vertinimu, žmogaus teisių pažeidimų Čečėnijoje tiek daug, kad jais turi būti susirūpinta tarptautiniu lygiu. Už tai atsakinga Rusijos valdžia. *INTERFAX*

* **KADA KARO NUSIKALTĖLIAI GAUS ATPILDĄ?** Europos Tarybos parlamentinė asamblėja (ETPA) balsavo už tai, kad būtų pradėta Rusijos narystės sustabdymo Europos Taryboje procedūra, jei ji nedelsiant nesiims veiksmų žmogaus teisių padėčiai Čečėnijoje ištaisyti. Rezoliucijoje sakoma, jog šalių narių vyriausybės, be to, turi dėl grubių žmogaus teisių pažeidimų apskusti Rusiją Europos žmogaus teisių teismui. ETPA atėmė iš Rusijos delegacijos balso teisę. Protestuodama prieš tai, iš posėdžių salės išėjo beveik visa Rusijos delegacija. Rekomendacija dėl Rusijos narystės sustabdymo priimta "aiškia dviejų trečdalių balsų dauguma". Bet jokia šalis negali būti pašalinta iš organizacijos be šalių narių vyriausybių pritarimo. "Kiek žmonių turi būti nužudyta ir išprievartauta, kad mes parodytume bent mažiausią nepritarimą?", klausė Lenkijos deputatas Tomasz Wojcik. *REUTERS*

* **ČEČENIJA REIKALAUJA DERYBŲ.** Strasbūre, kur vyksta ETPA sesija, išplatintas Čečėnijos prezidento A. Maschadovo pareiškimas. Čečėnijos vadovas ragina Maskvą pradėti derybas 1996 - 1997 m. Rusijos ir Čečėnijos pasirašytų susitarimų pagrindu. A. Maschadov taip pat ragina tarptautinę bendriją įsteigti tarptautinę tarpininkavimo misiją padėčiai Čečėnijoje sureguliuoti. *INTERFAX*

* **EILINIS RUSIJOS IŠPUOLIS.** Rusijos Valstybės Dūma priėmė pareiškimą, smerkiantį Latvijos politiką rusakalbių atžvilgiu. Dar kartą pareiškusi kaltinimus Latvijai antirusiška politika ir nacizmo rehabilitacija, Dūma paragino Latvijos valdžią atsisakyti tokios politikos. *INTERFAX*

* **EUROPOS SAJUNGA VILKINA.** Lenkijos ministrui pirmininkui Jerzy Buzek'ui, Briuselyje susitikusiam su Europos Komisijos pirmininku Romano Prodi, nepavyko gauti užtikrinimo, kad Lenkija bus viena pirmųjų priimtų į ES valstybių. Tačiau susitikimo metu pavyko išsklaidyti pastaruoju metu tarp Lenkijos ir ES iškilusių "nesusipratimus". Varšuva užsibrėžė ambicingą tikslą įstoti į ES 2003 metais, tačiau, ES pareigūnų nuomone, data, ankstesnė nei 2005 metai, yra nereali. Jų teigimu, derybos dėl pačių sunkiausių klausimų - žemės ūkio ir laisvo darbo jėgos judėjimo - prasidės tik 2001 m. viduryje. *REUTERS*

* **RIETENOS.** Europos Komisija bei jos pirmininkas Romano Prodi griežtai paneigė Vokietijos laikraštyje "Frankfurter Allgemeine Zeitung" pasirodžiusį pranešimą, kad, po nesėkmingos pirmininko veiklos per pirmąjį pusmetį, komisarai nori jį pakeisti. Tačiau, nežiūrint demonstruojamos vienybės, pasigirsta kritika, jog Komisijos darbe trūksta tvirto vadovavimo, daromos politinės klaidos. *REUTERS*

* **NUOLAIDOS.** Latvijos Seimas priėmė Vietos savivaldos institucijų rinkimų įstatymo pataisas. Nauja įstatymo redakcija leidžia savivaldybių rinkimuose kandidatuoti buvusiems nekadriniams KGB bendradarbiams. Tačiau parlamentas nepritarė pasiūlymui savivaldybių rinkimuose suteikti balsavimo teisę ne piliečiams. *INTERFAX/BNS*

* **PLANAI.** Leningrado srityje pradėta Primorsko naftos uosto statyba. Aplenkiant Baltijos valstybes, Rusija numato kasmet eksportuoti iki 12 mln. tonų naftos. *ITAR-TASS*

Lietuvos ambasados pranešimai

NUTILO RAIMUNDO KATILIAUS SMUIKAS

UŽUOJAUTA DĖL RAIMUNDO KATILIAUS MIRTIES

VAŠINGTONAS – Dėl žymaus Lietuvos smuikininko, profesoriaus, Lietuvos nacionalinių premijų laureato Raimundo Katiliaus netikėtos mirties, Lietuvos ambasadorius JAV Stasys Sakalauskas bei visas ambasados Vašingtone kolektyvas reiškia gilią užuojautą velionio artimie-

siems bei gerbėjams. Šią skaudžios netekties valandą su ypatinga pagarba ir šiluma prisimename prasmingą Amžinatilį Raimundo Katiliaus gyvenimo ir kūrybos kelią, kurį jis paskyrė Lietuvai ir menui. Tai buvo nepaprasto talento ir vidinės šviesos žmogus. Jo muzika visada buvo šventė, pakylėjusi ir žavėjusi daugelio šalių, tarp jų ir JAV klausytojus. Maestro ne kartą koncertavo Amerikoje, pristatydamas Lietuvos

muziką.

Gegužės 11 d. turėjo įvykti Raimundo Katiliaus ir pianistės Goldos Vainberg-Tatz koncertas Vašingtono "Corcoran" meno galerijoje. Deja, jo jau nebėra mūsų tarpe. Šviesus Maestro atminimas amžinai išliks mūsų atmintyje ir širdyse.

Su nuoširdžiausia užuojauta,

Lietuvos Respublikos
ambasada Vašingtone

BENDRADARBIAVIMO SUTARTIS

VAŠINGTONAS – Kovo 31 d. Lietuvos ambasadoje Vašingtone pasirašytas tarpusavio supratimo memorandumas tarp JAV Meryland universiteto Pedagogikos koledžo (*College of Education at the University of Maryland*) ir Lietuvos Pedagogikos instituto. Memorandumą Pedagogikos instituto direktoriaus Dr. Prano Gūdyno įgaliojimu pasirašė Lietuvos ambasadorius Vašingtone

Stasys Sakalauskas ir Meryland universiteto Pedagogikos koledžo dekanė *Edna Mora Szymanski*. Dokumente numatyta, kad šios įstaigos bendradarbiaus, rengiant mokytojus, atliekant akademinius tyrimus, keičiantis mokyimo patirtimi, vykdant specialistų ir studentų mainų programą.

Tarpusavio supratimo memorandumas, formaliai įtvirtinantis nuo 1992 m.

vykstantį bendradarbiavimą, pasirašytas penkeriems metams. Prie jo pasirašymo daug prisidėjo APPLE organizacija (*American Professional Partnership for Lithuanian Education*), kurioje anksčiau dirbo dabartinė Lietuvos Švietimo ir mokslo viceministrė Vaiva Vėbraitė ir kuriai šiuo metu vadovauja Emilija Sakadolskienė.

Rolandas Kačinskas

AUDRIUS BUTKEVIČIUS GRĮŽO Į SEIMĄ

Primename, kad jis buvo išrinktas apygardoje, kurioje balsavo ir užsienyje gyvenantys Lietuvos piliečiai

Gydytojo profesiją turintis Audrius Butkevičius politinę karjerą pradėjo Atgimimo laikotarpiu. 1988 metais jis buvo vienas iš Sąjūdžio organizatorių, Sąjūdžio Seimo narys. Tais pačiais metais įsteigė Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių organizaciją, buvo jos tarybos pirmininkas, organizavo ir dalyvavo ekspedicijose į Sibiro tremties vietas. 1990-1992 metais A. Butkevičius buvo Aukščiausiosios tarybos - Atkuriamojo Seimo deputatas, nuo 1990 metų - Krašto apsaugos departamento direktorius. Po metų tapo Krašto apsaugos ministru. 1995 metais A. Butkevičius įkūrė ne pelno organizaciją - Strateginio vystymo centrą, 1996 metais buvo išrinktas Švedijos Karališ-

kosios karo akademijos nariu. 1996 metais A. Butkevičius išrinktas Seimo nariu Naujamiesčio rinkimų apygardoje. Savo kandidatūrą jis iškėlė pats.

A. Butkevičius buvo sulaukęs 1997 metų rugpjūtį, įtarus jį pasikėsiniu sukčiauti stambiu mastu. Netrukus po sulaikymo Seimo narys pareiškė, jog prieš jį buvo įvykdyta "politinė provokacija", kurią esą paskatino Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis. Kol bylą tyrė Generalinė prokuratūra ir vyko teismo procesas, A. Butkevičius buvo laikomas Lukiškių kalėjime Vilniuje.

1998 m. lapkričio 18 d. Vilniaus apygardos teismas Seimo narį, Kovo 11-osios akto signatarą, buvusį krašto

apsaugos ministrą A. Butkevičių pripažino kaltu pagal Baudžiamojo kodekso 16 mas padaryti nusikaltimą) bei 274 straipsnio 3 dalį (sukčiavimas stambiu mastu) ir nuteisė kalėti pusšesčių metų. Jam taip pat skirta bauda ir turto konfiskavimas.

Paleisti A. Butkevičių, atlikus du trečdalius bausmės, teismas nusprendė, išnagrinėjęs kolonijos teikimą ir nustatęs, kad pasitvirtino teikime išdėstyti teiginiai. Kovo 20 d. teismas kolonijos administracijai įteikė nutartį dėl atleidimo pirma laiko nuo bausmės. Netrukus A. Butkevičius buvo išleistas iš kolonijos. (*Pagal Eltos ir BNS pranešimus*)

Naujos knygos

"NO SALUTES FOR YOUR SURRENDER"

Neseniai gavau elektroninį laiškutį iš jauno vyriškio, gyvenančio Kanadoje. Tai Antanas Partikas, ką tik išleidęs savo pirmąją knygą. Jis manęs paklausė, ar man patinka skaityti lietuvių literatūrą. Netikėtai nusipirkau tą knygą ir skaitydamas tuoj pastebėjau, kad Antanas gerai

rašo. Pranešiau jam, kad man labai patinka ši knyga. Jo prašymu siunčiu šios knygos apžvalgą lietuviškai "Dirvai". Atleiskite, kad tai nebus recenzija tikrąja to žodžio prasme. Juo labiau, kad aš nesu lietuvis, o tik vienerius metus studijuojau lietuvių kalbą universitete. Vis dėlto nutariau

pabandyti, nes ši knyga sukėlė manyje tiek daug įspūdžių.

Antano Partiko knyga "No Salutes for Your Surrender" yra apysaka apie jauną Kanados lietuvių Vincą Oskaną, gimusį ir augusį Edmonton, Alberta. Vaikas būdamas, jis niekuomet nekalbėjo namuose lietuviškai

su savo tėvais ir net neturėjo supratimo, ką reiškia būti lietuviu. Lietuva jam buvo nežinoma šalis. Bet jo tėvas Andrius buvo gimęs Lietuvoje. Seniai seniai, dar būdamas jaunuoliu, po Antrojo pasaulinio karo jis atvyko į Kanadą. Vincas nieko nežinojo apie tėvo praeitį. Tėvas nieko apie tai nėra jam pasakojęs. Todėl jo jaunystės metai Vincui atrodė lyg kažkokia paslaptis.

Kartą jau suaugęs ir tapęs savarankišku, Vincas susitiko savo tėvą kavinėje ir sužinojo, kad šis rengiasi vykti į Lietuvą aplankyti savo gimines. Vincas nustebo, bet jis matė, kad tėvas niekada nebuvo laimingas Kanadoje. Jis dar pabandė atkalbėti tėvą nuo šios kelionės, nes žinojo, kad jis yra jau labai silpnos sveikatos. Bet tėvas nuo jaunų dienų buvo atkaklus ir netrukus vienas išvažiavo į Lietuvą.

Praėjus vos kelioms savaitėms, kažkas naktį paskambino Vincui iš Lietuvos ir pranešė, kad tėvas guli li-

goninėje. Vincas – geros širdies ir nori padėti tėvui. Nedvejodamas jis apsisprendžia tuoj pat skristi į Lietuvą. Ten susiranda tėvą ir susipažįsta su jo giminėmis. Jis pateikia giminaičiams daugybę klausimų apie tėvo praeitį. Bet visi jam atsako, kad nieko nežino apie poną Andrių ir jo veiklą karo metu. Lieka viena išeitis – pačiam leistis į kelionę per nepažįstamą Lietuvą, Gudiją, Rusiją, Latviją ir Estiją, kad sužinotų tikrąją savo tėvo istoriją.

Lietuvos istorija – turtinga ir įdomi, tačiau dar ir šiandien ji blogai dėstoma Amerikos mokyklose. Man gaila, jog bibliotekose yra per mažai lietuvių literatūros kūrinių ir knygų apie Lietuvą.

Mūsų laimei, Lietuva vėl yra laisva valstybė. Kaune Laisvės varpas skamba visiems laikams. Mūsų laimei, turime tokius gabius autorius, kaip Antanas Partikas. Reta rasti tokią gerą knygą, kuri tarsi atveria mums langą į naują pasaulį. C.S.

KNYGA APIE DVIEJŲ TIRONŲ GRUMTYNES

Vytautas Šeštokas

Lietuvos kariuomenės atsargos pulkininkas Sigitas Valaitis parengė įdomią studiją apie Hitlerį ir Staliną bei jų siekius užvaldyti pasaulį. Istorikai dar ilgai tirs ir vertins Stalino bei Hitlerio sąmokslą ir jo padarinius. Daugelis jaunesnio amžiaus žmonių, menkai tesidominčių istorija, mažai ką žino apie žiauriausius šio šimtmečio tironus.

Adolf Hitler (*Schicklgruber*) gimė 1889 m. balandžio 20 d. Austrijoje, Brannau miestelyje. Jaunystėje mokėsi realinėje mokykloje, mėgo tapyti. 1914 m. stojo savanoriu į vokiečių kariuomenę. Po karo buvo etatinis žvalgybos šnipas. 1919 m. įstojo į nacionalsocialistų partiją. 1923 m. mėgino Miunchene įvykdyti perversmą – likviduoti Veimaro respubliką. Nuteistas kalėti. Sėdėdamas kalėjime, kartu su R. Hesu parašė knygą "Mein Kampf" (mano kova), tapusią nacių biblija.

Hitleris žavėjosi bolševikinės Rusijos vadais – V. Leninu ir J. Stalinu. Jam patiko Stalino žiaurumas, suktumas, negailestingumas, siekiant tikslo, sugebėjimas sutelkti visą valdžią savo rankose.

Josif Stalin (*Džiugašvili*) gimė 1879 m. gruodžio 21 d. Gruzijoje, Gori mieste. Kaip ir Hitleris, jis mėgo postringauti apie taiką, tačiau slapta ginklavosi ir rengėsi pasauliniam karui. Matyda-

mas, kad vienas negalės savo planų, įgyvendinti, ieškojo sąjungininkų. Hitlerio asmenyje rado bendrininką. Stalinas leido SSRS Karo akademijose mokyti vokiečių karininkams, aprūpino Vokietijos karo pramonę pigiomis žaliavomis. Sudarydamas paktą su Hitleriu, Stalinas norėjo susigrąžinti per Pirmąją pasaulinę ir Pilietinę karą prarastas Rusijos imperijos kolonijas ir prisijungti naujas žemes.

Hitleris irgi turėjo savo planus. Jis norėjo sukurti didžiulį Vokietijos reichą ir į jo sudėtį įtraukti ne tik vokiškai kalbančias valstybes, bet ir Pabaltijį. Hitleris siekė vienas viešpatuoti Europoje, siūlydamas Stalinui šeiminingai Azijoje, užvaldyti Indiją, kuri tuomet dar buvo Anglijos kolonija.

Dėl viešpatavimo sferų pasiskirstymo vyko atkaklios derybos. Nė viena pusė nenorėjo nusileisti. Viktor Suvarov, remdamasis archyvų dokumentais, mano, kad Stalinas planavo 1941-1942 m. pulti savo "bičiulį" Hitlerį.

Kai kurie Vakarų valstybių istorikai į Vokietijos ir Sovietų Sąjungos karą žiūri kaip į žūtbūtinę dviejų tironų kovą dėl viešpatavimo pasaulyje. Lietuvos istorikams sovietmečiu buvo uždrausta ką nors rimtesnio pasakyti šiuo klausimu. Nepakankamai tai gvildenama ir dabar.

Rinkimai Lietuvių namuose**Baltimorė, MD****Jonas Kardokas**

Šiais metais labai daug girdime apie įvairius rinkimus ir dar įvairesnes valdžias. Štai ką tik rinkome partijų kandidatus į Amerikos prezidentus. Lietuvoje rinko savivaldybių narius. Tie rinkimai parodė, kur krypta rinkėjų dėmesys, ko tikisi bedarbiai, reikalaujantys pagerinti gyvenimą. Rudenį Lietuvoje rinks Seimo narius.

Mes čia, Baltimorėje, irgi nenorime atsilikti nuo demokratijos: rinkome Lietuvių namų tarybą ir valdybą. Pagal įstatus vykdomoji valdžia priklauso direktorių tarybai, kuri kasdieniams uždaviniais vykdyti išrenka iš savo tarpo valdybą. Įstatuose numatyta išrinkti 25 direktorius dviejų metų kadencijai. Nelyginiais metais renkama 13 direktorių, o lyginiais – 12.

Kai šie įstatai buvo ruošiami, Lietuvių namai didžiavosi dideliu narių skaičiumi – 400 ir net daugiau. Į metinį susirinkimą atvykdavo daugiau kaip 200 narių. Todėl nebūdavo sunku surinkti pakankamą norinčių kandidatų skaičių. Tačiau lietuvių telkiniui Baltimorėje labai sumažėjus, į metinį susirinkimą atvyksta tik apie 70 narių, kurių dauguma jau yra pensininkai, nebesiruošiantys eiti "į valdžią" ir užsidėti šokią tokią naštą. Priėjome prie to, kad nebegalėjome surasti pakankamai kandidatų ir turėjome lyg per prievartą išrinkti reikiamą skaičių. Žinoma, tokie direktoriai per metus nė į vieną mėnesinį susirinkimą neatvykdavo. Tada įsitikinome, kad reikia sumažinti direktorių skaičių: nuo 25 iki 15. Šiais metais vietoj 12 direktorių rinkome tik 8 ir turėjome pakankamai kandidatų. Perrinkti 7 buvę direktoriai ir tik vienas naujas, sutikęs įeiti į direktorių tarybą. Tarybos susirinkime išrinkome valdybą – vieneriems metams.

Priėmus senosios valdybos atsistatydinimą, praveisti

valdybos rinkimus buvo pakviestas garbės direktorius Vytautas Dulys. Skaitytojams gali kilti klausimas, ką reiškia garbės direktoriaus vardas ir iš kur jis atsirado. Maždaug prieš 10 metų trims direktoriams, daugiausiai prisidėjusiems prie Lietuvių namų tvarkymo, tarybos nutarimu buvo suteikti garbės direktorių vardai (visam gyvenimui – su pilnomis direktorių teisėmis).

Prieš maždaug 7-8 metus pastebėta, kad vis perrenkami tie patys direktoriai. Atrodė, kad naujiems asmenims, norintiems dirbti, bus sunku patekti. Sumanyta dar 4 direktorius, ilgiausiai dalyvaujantius tarybos darbuose, pakelti į garbės direktorius ir užleisti vietą jaunesniems. Atrinkus keturis vyrus, moteris pradėjo protestuoti dėl nelygybės. Tada buvo patvirtintos dar 3 garbės direktorės.

Iš trijų pirmųjų garbės direktorių du jau paliko ir mus, ir Lietuvių namus. Dabar turime 9 garbės direktorius – 5 vyrus ir 4 moteris.

Vytautas Dulys stipriu balsu ir rūščia veido išraiška gana gerai vadovavo susirinkimui ir valdė norinčius visą laiką kalbėti. Valdybos pir-

mininku išrinktas Balys Brazauskas. Vicepirmininke patvirtinta *Florence Bauer*, kasininku – Kęstutis Česonis, sekretore – Nomedė Šilgalienė. Naujajam pirmininkui Baliai Brazauskui pasitraukus iš finansų sekretoriaus pareigų, kandidatų į šią vietą neatsirado. Todėl taryba įgaliojo valdybą surasti asmenį, kuris galėtų atlikti tas svarbias pareigas.

Sunku buvo rasti kandidatus į revizijos komisiją. Galų gale anksčiau dirbę revizijos komisijos nariai Jau-nutis Burbulis ir *Dorothy*

Adomaitienė sutiko dar padirbėti ir pasikvietė neseniai atvykusią *L. Walsh*.

Tokiuose susirinkimuose neretai atsiranda daug kalbančių, kritikuojančių, patariančių, bet labai mažai ką naujo pasakančių ir dar mažiau prisidedančių prie bet kokių darbų. Reikia susilaukyti nuo bereikalingo kalbėjimo, t. y. laiko gaišinimo. Kiekvienas, pradedantis kalbėti, pirmiau turėtų pagalvoti, ar kam nors bus įdomūs jo samprotavimai.

Linkime naujai valdybai sutartinai dirbti, kad po metų galėtume pasidžiaugti jų darbo vaisiais.

Išėivijos spaudoje**BRAZAUSKO NUOPELNAS?**

Viktoro Alekno iš Vilniaus straipsnis "Komunistai ir jų vaidmuo Lietuvoje" buvo ne tik įdomiai parašytas, bet ir pilnas informacijos, mažai žinomos išėivijoje. "TŽ" 2000 m. 4 nr. Vilniaus katedros grąžinimas tikintiesiems esąs menkas Algirdo Brazausko nuopelnas, nes jisai tai padaręs, "...pirmiau pasitaręs su M. Gorbačiovu". Pagal kitą šaltinį, tas Brazausko nuopelnas atrodo dar menkesniu, nes jis Vilniaus katedrą grąžino ne "pasitaręs", bet gavęs Gorbio įsakymą.

Vatikano istorikas *Malachi Martin* apie tai rašo savo knygoje "Keys of this blood" (šio kraujo raktai). Jo-

je aprašomos "grumtynės" dėl vyrovimo pasaulyje tarp M. Gorbačiovo, Vakarų kapitalistų ir Popiežiaus Jono Pauliaus II. Pasak autoriaus, Gorbačiovas ilgai tyres vizito Vatikane galimybes. Pagaliau Vatikanas, neatmesdamas tokios galimybės, padaręs užuominą, esą popiežiui nepatinka, kad Ukrainoje yra skriaudžiami katalikai, o Lietuvoje katalikams nepavyksta atgauti Vilniaus katedros.

Gorbis, supratęs reikalą, ryžosi Vatikaną patenkinti: palengvino Ukrainos katalikų padėtį ir Brazauskui liepė grąžinti katedrą. Lietuvos katalikai už katedros grąžinimą nuopelnus turėtų skirti ne Brazauskui ar Gorbačioviui, bet popiežiui Jonui Pauliui II.

Vilius Bražėnas (Iš "Tėviškės žiburio", 10 nr.)

AMERIKOS LIETUVIŲ TAUTINĖJE SĄJUNGOJE LOS ANGELES SKYRIAUS METINIS SUSIRINKIMAS

Kovo 19 d. Amerikos lietuvių tautinės sąjungos *Los Angeles* skyriaus metiniame susirinkime perrinkta ta pati valdyba. Ją sudaro pirmininkė Rūta Sakienė, vicepirmininkai – Irena Bužėnienė ir Juozas Raibys, sekretorė Gražina Raibienė, išdininkas Ramūnas Bužėnas. Revizijos

komisiją sudaro Pranas Dovydaitis, Vincas Juodvalkis ir Povilas Švarcas.

Valdyba planuoja sekančius šių metų renginius: gegužinę po stogu Tautiniuose namuose – liepos mėnesį ir Tautos šventę šv. Kazimiero parapijos salėje – rugsėjo 10 d.

R. S.

Los Angeles, CA**Rūta Sakienė**

Pavasaris – organizacijų metinių susirinkimų laikas. Skaitomi ataskaitiniai pranešimai, aptariama būsimoji veikla, renkama arba perrenkama valdyba. O to subruzdymo pasekmė – vėl išjudintas, atnaujintas, pakilus ūpas, atgijęs noras dar nepasiduoti, dar nenuleisti rankų.

Toks vienas iš daugelio buvo ir kovo 5 d. sušauktas Tautinių namų narių susirinkimas. Jo nariai išklausė ir plovimais pritarė pereinamųjų metų protokolui, pirmininko, išdininko ir revizijos komisijos pranešimams. Sustojimu pagerbtas keturių pernai mirusių narių – Juozo Dzenkaičio,

Vytauto Gedgaudo, Česlovo Norkaus ir Rimo Petraičio atminimas.

Baigėsi trijų direktorių darbo terminas. Visi jie – vienbalsiai perrinkti. Pirmininko ir išdininko pranešimai parodė, kaip mūsų Tautiniai namai ir šios kadencijos metu rėmė pinigais lietuvišką veiklą išėivijoje ir tėvynėje. Po tūkstantį dolerių skirta Lietuvos konsulato *Los Angeles* išlaikymui, "Spindulio" tautinių šokių grupei ir Lietuvos skautams, po \$500 – BAL-Fui, ALT'ai, lietuviškai spaudai. Po mažiau – Lietuvių šalpos fondui, Partizanų fon-

dui, *Los Angeles* Lietuvių dienoms. Iš viso pereitais metais paaukota virš \$5000. Bravo, Tautiniai namai!

Tautinių namų direktorių kabinetą sudaro: pirmininkas Jonas Petronis, Rūta Aneliasienė (perrinkta), Aloyzas Pečiulis (perrinktas), Vincas Juodvalkis, Virgilijus Kasputis (perrinktas) ir garbės narys Bronius Dūda. Revizijos komisiją sudaro: Antanas Mažeika, Alfonsas Tomas ir Ignas Medziukas.

Po susirinkimo visi jo dalyviai buvo skaniai pavaišinti. Sėkmės sumaniai ir darbščiai *Los Angeles* Tautinių namų vadovybei!

Los Angeles lietuvių Tautinių namų direktoriai: Vincas Juodvalkis, Virgilijus Kasputis, Rūta Aneliasienė, garbės narys Bronius Dūda, pirmininkas Jonas Petronis ir Aloyzas Pečiulis.

BALANDŽIO 16 d., sekmadienį,
po šv. Mišių Dievo Apvaizdos parapijoje
(Southfield, MI)

įvyks lietuviškos spaudos skaitytojų
susitikimas su "Dirvos" redaktoriumi,
dr. Jonu Jasaičiu.

Susitikimo tema:

"Spauda ir lietuviybė išėivijoje"
Kviečiame visus gausiai dalyvauti.
Rengia LB Detroito apylinkės valdyba

Balandžio 4 d. laidoje, 5 puslapyje, pristatant JAV LB Detroito apylinkės pirmininkę Ramutę Petruliene, neteisingai nurodytas jos vardas. Atsiprašome. **Redaktorius**

Jaunimo puslapis

TĖVYNĖS ŽIBURĖLIAI

Vytis – ženklas
mūs" Tėvynės,
Jį nešiosiu prie krūtinės,
Prie trispalvės vėliavos,
Atminimui Lietuvos.

Prieš 38 metus šį eilėraš-
tuką deklamuodavo mažas
būrelis lietuviukų, rateliu su-
stoję, trispalvės vėliavėles iš-
kėlę. Jaunų motinų iniciatyva
tada pradėjome rinktis priva-
čiuose namuose – pas kiek-
vieną iš eilės, kas savaitę.
Pradėjome penkios jaunos
mamos (Mirga Kižienė, Ni-
jolė Balčiūnienė, Aldona Ka-
mantienė, Stasė Kazlauskienė
ir Dalia Staniškienė), tvirtai
pasiryžusios savo ikimokyk-
linio amžiaus mažyliams (2-4
metukų) mokytis ir auklėti
lietuviškoje dvasioje. Taip
susikūrė "Tėvynės žiburėlių"
darželis.

Dienos programą praves-
davo kiekviena iš eilės. Mo-
kėme lietuviškų dainelių, ra-
telių, rodėme raides, pasako-
jome pasakas, vaikai dekla-
muodavo eilėraštukus. Kiek-
vieną kartą padarydavo koki

nors darbelį, kuriuo labai di-
džiudavosi, nešdavo namo
parodyti tėtei. "Rimtai" pro-
gramai pasibaigus, vaikai
kartu pavalgydavo ir laisvai
pažaisdavo. Švenčių, pavyz-
džiui Kalėdų proga susitikda-
vom šventiškam pobūviui,
dalyvaujant ir tėtėms, bro-
liams ir sesutėms. Vaikai at-
likdavo programėlę prie eg-
lutės.

Vasarą surengdavom iš-
vykas į parkus, kartu praleis-
davome pusdienį gražioje
gamtoje. Galėjom visa tai
įgyvendinti, nes nė viena ne-
dirbome, auginome savo vai-
kus. Toks buvo mūsų pasirin-
kimas: būti mamomis "pilną
laiką".

Mokėme vaikus iš negau-
sių turimų knygelių ir net kū-
rėme savas: rašėme eilėraš-
čius, piešėme, paruošėme
spalvinimo knygelę. Talento
darželio mamoms netrūko.

Dalia Staniškienė

Netrūko ir užsidegimo bei
iniciatyvos. Juk visa tai –
mūsų pačių vaikų labui. Ne-
gailėjom nei laiko, nei pa-
stangų.

Vaikai ne tik daug ko iš-
mokdavo apie savo tėvų že-
mę Lietuvą, bet turėdavo pro-
gą pratintis bendrauti lietu-
viškoje aplinkoje: juk mūsų
visų namai, išpuošti lietuviš-
kais tautiškais kūrniais bei
simboliais, jiems tą jausmą
vaizdžiai perduodavo. Be to,
šis darželis paruošdavo vai-
kus liuanistinei šeštadienio
mokyklai.

Ilgainiui darželis plėtėsi,
įsijungė nauji nariai, naujos
šeimos. Kadangi nebuvo są-
lygų rinktis kitur, o tik priva-
čiuose namuose, vienu metu
buvo susidariusios net dvi
"Tėvynės žiburėlių" grupės.

Daug nuostabių prisi-
minimų iš anų pirmųjų darže-

lio dienų paliko mums – jo
pradininkams ir dalyviams.
Bet nuostabiau, kad
1962 metais sukurtas "Tėvy-
nės žiburėlių" darželis tebe-
gyvuoja! Pasikeitė sąlygos:
darželis dabar veikia Dievo
Motinos parapijos viršutinėje
saliukėje. Pasikeitė aplinka,
visas gyvenimas, bet nepa-
sikeitė tikslas – auklėti vai-
kus lietuviškoje dvasioje. Iš-
liko ir mamų užsidegimas!
Apie šių dienų darželį para-
šys dabar ten dalyvaujančios

mamos. Tarp jų jau yra ir bu-
vusių "Tėvynės žiburėlių"
auklėtinių: Ina Šilgalytė - Bi-
liūnienė, Diana Staniškytė -
Pyle, Aida Bublytė - O'Mea-
ra. O man, jau močiutei, dar-
želyje apsilankius ir stebint
savo anūkėlius tas pačias lie-
tuviškas daineles, kurias ir
mano vaikai dainavo, dainuo-
jančius bei ratelius einančius,
džiaugsmo ašara nuriudėjo...
Ir atskambėjo iš praeties pir-
mųjų darželinukų kadaise
deklamuotas eilėraštukas:
*Tėvynės žiburėliai
Ilgai, ilgai tesvies!
Ir mūsų širdužėlės
Mūs' Lietuvą mylės!*

"Tėvynės žiburėlių" darželis 1974 metais. Sėdi viduryje Regina Šilgalienė su Ina ir Daniumi. Iš kairės: Ingrida Bublienė su Aida ir Rama ant kelių, Gražina Kampe su Kirstina, Silva Žiedonienė su Rima, Dalia Staniškienė su Diana, Danutė Apanavičienė su Vyty ir Audre, Amanda Muliolienė su Linu, Rauda Gelazienė su Julija, Nida ir Lile.

"Tėvynės žiburėlių" vaikučiai 1974 m. balandžio 24 d. Pirmoje eilėje (iš kairės): Nida Gelažytė, Aida Bublytė ir Vytas Apanavičius. Antroje eilėje: Rima Žiedonytė, Diana Staniškytė, Lilė ir Julija Gelažytės. Trečioje eilėje: Linas Muliolis, Ina Šilgalytė ir Rama Bublytė. Ketvirtoje eilėje: Danius Šilgalis ir Kristina Kampe. *Kur jūs dabar, praėjus daugiau kaip ketvirčiui amžiaus? Laukiame Jūsų laiškų.*

SIELA

Horizontą liedsamas savo
viršūne, auga medis. Tur būt
ąžuolas. Sunku pasakyti, nes
dabar – viduržiemis ir jis pli-
kas, kaip pirmieji šios Žemės
gyventojai. Tame medyje,
prie vasarą čiurlenusio upe-
lio, kažkas apsigyveno. Tik
ten ne paukštis, ne žvėris.
Kas ten galėtų būti? Manoji
Esybė. Manoji Siela.

Ji skrenda, po to krinta į
Žemės šaltas ištiestas rankas.
Keista, bet jos nekausto jokia
baimė. Tas jausmas, atvirkš-
čiai, toks nuostabus, kad net
ant lūpų jaučiami palaimos ir
džiaugsmo trupiniai. Dar aki-
mirka ir ji atsidurs milžiniš-
kame glėbyje. Bet ji ir vėl pa-
kyla. Skrenda, tarsi sėdėtų
kažkam ant sparnų. O gal ji
pati iš tikrųjų turi sparnus?

Ji – gyva, ji – linksma, ji
– laiminga! Tarsi užburtame
rate lekia, krinta ir vėl kyla.
Taip vyksta dienomis. O nak-

timis? Nebūna viena! Kelio-
nės pabaigoje, ji vėl atsisėda į
tą patį medį, ant pačios plo-
niausios šakos, bet nejaučia
jokios baimės. Tik juodos
žvilgančios nakties akys vis
žvelgia į ją. Savo ilgais be-
jausmiai pirštais taikosi pa-
griebti ir nusitempti į atsive-
riančią bedugnę. O ji sėdi ir
niūniuoja dar niekam negir-
dėtą melodiją, kuri nuaidi
tamsiais šlaitais. Ne, kažkur
jinai girdėta? Gal tai praėju-
sio pavasario daina?

Nuo laimės apsvaigusi, ji
dainuoja ilgai ilgai. Saulė,
kildama iš už kalnų, nuspal-
vina jos sparnus akinančio
ryškumo vaivorykštės varso-
mis. Iš jos išsiveržia, lyg iš
amžius snaudusio ugnikalnio,
virpesių lava.

Kas tai? Tai – paslėptas ir
magiškomis gijomis apraiz-
gytas Sielos pasaulis.

Dalva Jaudegytė

"Tėvynės žiburėlių" darželis 1964 metais. Iš kairės: Linas Peckus, Edis Kižys, Rimas Kaman-
tas, Aldona Kamantienė, Daina Kamantaitė, Ričardas Kižys, Mirga Kižienė, Rita Kazlauskaitė,
Romas Kazlauskas, Dalia Staniškienė, Paulius Staniškis, Rūta Staniškytė, Danutė Balčiūnaitė,
Lidija Balčiūnaitė, Nijolė Balčiūnienė, Andrius Kazlauskas, Stasė Kazlauskienė. *Kur jūs, anų
metų darželinukai šiandien? Parašykite apie save! Atsiųskite savo šeimos nuotraukas!*

Antrasis trijų chorų koncertas DIDŽIOJI IŠEIVIJOS ŠVENTĖ TORONTE

"Tekėjo per lauką
duobėtu gyvenimu
genties negarsi giesmė..."
Justinas Marcinkevičius

Norėčiau mokėti rašyti taip gražiai, kaip gražiai dainavo mūsų trys chorai – "Dainava", "Volungė" ir "Exultate" – sekmadienį, balandžio 2 d., Toronte. Scenoje, rampų šviesoje stovėjo 113 dainininkų, mūsų visų duobėto gyvenimo kelio bendrakeleivių, su kuriais kartu dirbame, liūdime, džiaugiamės, svajojame ir meldžiamės.

Programa nauja, kitokia, nei esame įpratę girdėti chorų koncertuose, kai liaudies daina seka liaudies dainą. Tai – drąsus chorų dirigentų pasirinkimas žengti muzikinį žingsnį kita linkme. Kad tai buvo teisingas pasirinkimas, liudijo klausytojų ovacijos, o ar pilnai pavyko muzikiniu atžvilgiu, paliudys muzikos kritikai. Bet kad buvo pasiekta nepaprastai daug tyro ir neapčiuopiamo grožio, kuri

Nijolė Kersnauskaitė

tik muzikoje galima išgauti, gali paliudyti ir eilinis klausytojas.

Brangios būna tos akimirkos, kai kasdieniniam gyvenime atrandame tai, kas mus užburia ir pakelia. Sėdint sekmadienį tamsioje salėje, tokias akimirkas išgyvenome. Pasiėmę jas kartu su savim, išėjome namo turtin gesni, nei atėjome.

Kodėl? Vienas muzikos mokytojas nuolat kartodavo, kad muzika yra abstrakčiausia iš visų menų ir todėl arčiausia Dievo. Tokia muzika galėjome sekmadienį dvi valandas pasidžiaugti. Bet tai dar ne viskas.

Minime lietuviškosios išeivijos 50-metį Šiaurės Amerikoje. Per penkis dešimtmečius *tekėjo duobėtu gyvenimu* išeivijos ryžtas, kūryba, organizacijų ir grupių veikla, ir tam duobėtam gyvenimo keliui švietė laisvės ir tautinio išlikimo vizija. Sekmadienį scenoje stovintys 113

dainininkų seka šimtus ir tūkstančius tų, kurie prieš juos keliavo, dirbo, nepasidavė ir ištęsėjo. Nors gal ir daug kas šiandien nebežino, gal ir niekad negirdėjo, bet lietuviškoji išeivija mokėjo dirbti, svajoti ir siekti aukštumų. Todėl klausantis sekmadienį koncerto ir atrodė, kad štai – vienai akimirksniui – susiliejo ta graži ir nepakartojama penkių dešimtmečių praeitis ir sprogo galingos šviesos varšomis, bylojančiomis, kad buvome ir esame gyvi, kad buvomė ir būsimė, kas esame.

Pasigirdus "Aleliuja" chorui iš *George Frideric Handel* oratorijos "Mesijas", suskambėjo galingas Aleliuja ne tik Nepriklausomai Lietuvai, kurios laisvės vizija išeivija išnešiojo savyje penkis dešimtmečius, bet ir pačiai lietuviškai išeivijai, kuri vėl iš naujo tarė: "Aš čia, aš čia... gyva". Ir tai buvo šio koncerto pati brangiausia dovana mums visiems.

"Exultate" choristai. Vytauto Klierio nuotr.

RUOŠIAMĖS TREČIAJAM KONCERTUI

Balandžio 2 d. "Exultate" choras koncertavo Toronte. Tai buvo antrasis pasirodymas trijų koncertų serijoje. Dabar nedelsdami turime pradėti rimtai ruoštis trečiajam mūsų koncertų serijos

daliai, t.y. Klyvlende (Cleveland, OH) įvyksiančiam koncertui. Kadangi šį koncertą ruošiamės patys, reikės prašyti daugelio pagalbos.

Rita Klierienė
"Exultate" choro vadovė

PAGERBTAS DR. S. MATAS

Tarptautinės Amerikos metalurgų sąjungos Klyvlendo skyrius (Cleveland Chapter of the American Society of Metals International) vasario mėnesį įteikė 2000-ųjų metų pagarbos ženklą mokslų daktarui Steponui Matui. Šiuo apdovanojimu įvertinti jo ypatingi nuopelnai metalų technologijoje. Dirbdamas Republic Steel bendrovėje, dr. S. Matas sukūrė ir užpatentavo nepaprastai atsparaus plieno lydinį, kuris naudojamas sraigtasparniams, sūviadinių apdangalams ir lėktuvams. Dirbdamas LTV bendrovėje jis daug prisidėjo prie rulonio lakštinio plieno gamybos patobulinimo. Toks plienas naudojamas, gaminant automobilius, buitines apyvokos reikmenis ir kt.

Dr. S. Matas studijavo Cleveland Case Institute of Technology, kur įgijo bakalauro ir magistro laipsnius bei filosofijos daktaro (PhD) mokslinį laipsnį. Vėliau Harvardo universiteto Verslo fakultete išklausė pažangaus

vadovavimo kursą (Advanced Management Program). Jis yra Amerikos Technologijos ir gamybos tarybos, Pramonės patarėjų tarybos (De Kalb, IL) ir daugelio kitų profesinių organizacijų narys.

1960-84 m. S. Matas dirbo Republic Steel bendrovėje ir nuo 1977 m. buvo paskirtas Tyrimų centro direktoriumi. 1984 m. šiai bendrovei susijungus su LTV kompanija, paskirtas jungtinės bendrovės Tyrimų skyriaus generaliniu direktoriumi, o 1987 m. – Tyrimų ir tarptautinių reikalų skyriaus direktoriumi.

Dr. S. Matas aktyviai dalyvauja išeivijos lietuvių veikloje. Jis – Akademinio skautų sąjūdžio narys, vienu metu buvęs ASS filisterių centro valdybos pirmininku. Dalyvauja JAV LB veikloje. Yra "Sigma Xi" draugijos garbės narys. Bendradarbiauja, rengiant Lietuvių enciklopediją išeivijoje.

Pernai Dr. S. Matas išėjo į pensiją, tačiau liko Tarptautinės technologijos draugijos konsultantu.

Ger. J.

SVEIKINU!

(Iš atviro laiško
trijų chorų vadovams)

Mielieji, brangieji ir nepaprastieji Rita, Dalia ir Darius! Negaliu atsistatinti tokiu koncertu. Telefonas nenustojė skambėti, kalbos nesibaigia, pagyrimai Jums liejasi be perstojo. Tiek gražių atsiliepimų apie pirmąjį jungtinį trijų chorų koncertą Čikagoje girdėjusi, vis tik negalėjau įsivaizduoti šios popietės ir Jūsų chordinės muzikos garsų. Jus esate atlikę begaliniai gražų, vertingą, net istorinį darbą.

Šiandien Vilniaus kated-

ros klebonas K. Vasiliauskas per pamokslą sakė, kad gyvenimas toks trumpas ir kai reikia iškeliauti, nė vienas daugiau nepasiima su savimi, kaip pagalbą po galva ir drapaną kūnui uždengti. Išėjus pasilieka prisiminimai apie meilę, gėrį ir atliktus nekasdieniškus darbus. Šiandieninė Jūsų muzikoje buvo viskas: ir meilė, ir gerumas, ir nekasdieninė garsų šventė, kuri išliks kiekvieno širdyje

ilgą laiką. Salėje galėjai girdėti žmonių alsavimą. Nė vieno pašalinio garso! O juk salė buvo pilna. Po pirmosios dalies nė vienas aiktėlėjo: "Tai jau pertrauka?" Kai vyksta kažkas nepaprasto, nebejauti laiko bėgimo.

Džiaugiuosi ir didžiujusi Jumis trimis (plius Jonu) ir visais Jūsų dainorėliais, kurie be Jūsų nebūtų galėję nei sau, nei mums padovanoti tokios nuotabios šventės. Dar kartą sveikinu!

Nijolė Benotienė

Trijų chorų dirigentai. Priekyje – Rita Čyvaitė-Klierienė ("Exultate" – Cleveland, OH), toliau – Darius Polikaitis ("Dainava" – Chicago, IL) ir Dalia Skrinškaitė-Viskontienė ("Volungė" – Toronto, Canada) jungtiniame koncerte.

ASM apdovanojimų komiteto pirmininkas, dr. Lynn Ferguson (dešinėje) įteikia apdovanojimą dr. Steponui Matui.

GAIVUS DAINOS VAKARAS

Mezzosoprano Juditos Leitaite ir boso Vladimiro Prudnikovo koncertas įvyko kovo 25 d. *Cleveland, OH* Dievo Motinos parapijos salėje. Akomponiatorė – Nijolė Ralytė. Klausytojų – apie du šimtai. Rengėjai: JAV LB *Cleveland, OH* apylinkės valdyba. Programoje: dainos ir arijos.

Koncertą pradėjęs, jau anksčiau – "Trijų tigrų" viešnagės metu girdėtas Vladimiras Prudnikovas tik sustiprino pirmąjį išpuolį: plačių mostų, puikus plačios skalės bosas, neabejotinai operinis dainininkas, išvalgus dainuojamo žodžio gėrbėjas. Pirmoje dalyje jis padainavo P. Tamošaičio "Vidur žalios pievos", J. Tallat-Kelpšos "Už aukštų kalnelių", M. Petrausko "Šią naktelę", karaliaus Kserkso ariją "Ombra mai fu" iš G. F. Handel operos "Serse" ir *Fiesco* romansą "Il lacerato spirito" iš G. Verdi operos "Simon Boccanegra". Iš minėtų kūrinių mažiausią išpuolį padarė Kserkso arija. Ji kompozitoriaus parašyta "castrato" balsui, vėliau buvo perimta tenorų, po to pritaikyta kitiems balsams, o dabar žinoma ir kaip G. Handel "Largo". Tai kilnios melodijos karališka padėka medžiui, suteikusiam gaivinanti šėšėlį. Šioje arijoje norėjosi kiek lygesnės balso tekės, o pirmoje arijos gaidoje to beveik neįmanoma palaipsniško balso išplėtimo ir pritemdymo ("messa di voce"), kuriam ši gaida labai tinka. Nors valdoviško balso ir mosto platybių čia buvo apstu, norėjosi kiek

Vytautas Matulionis
daugiau švelnumo.

Sopraniškų atspalvių mezzosoprano Judita Leitaite savo koncertinį įnašą pradėjo jau daug kartų girdėta A. Kachausko harmonizuota liaudies daina "Kad aš našlaitėlė", kurioje solistė sugebėjo atrasti naujesnių jausmo spalvų. Scenoje solistė atrodė puikiai: dailios išvaizdos, vilkinti puošnų vakarinį rūbą, galvą apvainikavusi vešlia vidurnakčio spalvos plaukų "karūna", grakščių judesių, liekna, daranti gležnos besišypsiančios gėlės išpuolį. Jos dainavimas buvo giliai jausmingas, ypatingai jautrus dainos dvasiai. Šie brandaus menininko privalumai gražiai išryškėjo G. Faure dainose – "Drugelis ir žibuoklė" ir "Valsas" bei J. Sibelijaus dainose – "Deimantai sniege" ir "Grįžo vakare namo mergaitė". Dainuodama apie brangakmeniais švytintį sniegą, J. Leitaite sugebėjo atkurti ne tik sniego skleidžiamą šaltį, bet ir nuo sniego sklindančių saulės spindulių žarstomą kaitrą. Daina apie vėlai namo grįžtančią mergaitę buvo išpuilingiausia. Joje vaizdūs mergaitės pasiteisinimai neapgauna budrios motinos ir mergaitė priverčiama nenormomis atskleisti tikras vėlavimosi priežastis. Dainuodama tris (pasakotojos, motinos ir mergaitės) roles, solistė įdomiai atvėrė dainos turinį ir po Suomijos sniegu slypinčias nenumaldomas jaunystės aistras.

Paskutinės keturios dai-

nos buvo padainuotos lietuviškai. Žinant solistės didelę patirtį skandinavų vokalinėje muzikoje, būtų buvę labai įdomu išgirsti bent vieną dainą suomiškai. Jos duetas su Vladimiru Prudnikovu "Oi, užkilokit vartelius" (harm. B. Dvariono) užbaigęs pirmąjį koncerto dalį, įtikino ir gražiu susidainavimu ir nuoširdžiu jausmu.

Antrosios koncerto dalies pradžia J. Leitaite padainavo Anatolijaus Šenderovo "Dvi Sulamitos giesmės" iš Senojo Testamento (iš Saliamono "Giesmių giesmės"). Tai turėtų būti giliausiai išgyventi šio koncerto kūriniai. Turtinagai atautos, ilgesingai vingrios rytietiškos muzikos gijomis, neatsiejamomis nuo žodžių, šios dvi giesmės dainininkę lyg pakerėjo. Hebrajų kalba jai jokių sunkumų nesudarė. Ji čia jautėsi "lyg namie". Tai bene pirmas kartas, kad *Cleveland, OH* lietuvių išeivijos scenoje skambėjo hebrajų kalba.

Labai įdomią koncerto dalį sudarė sugretinimas dviejų habanerų: Maurice Ravel "Habanera" (vokalizas) ir George Bizet "Habanera" iš operos "Carmen" – "L'amour est un oiseau rebelle". Tai lėtas šokis, kilęs iš Havanos ir mėgiamas Ispanijoje. Jei Ravelis žavėjo ir gundė žodžiais "neapsunkintu" garsu, tai Bizet habaneroje klausytojai mėgavosi ir garse išskūnijusiais žodžiais ir jų sąlygota vaidyba. Šioje arijoje J. Leitaite buvo naujoviškai, savitai išradinga Carmen. Nebuvo čia atviro, rėksmingo,

net pažeminančio iššūkio. Gudriai apgaubusi savo tikruosius jausmus pagundos šydu, ši Carmen buvo dirginančiai viliojanti savo apsiemtu nerūpestingumu. Balsas, žodis ir judesys čia susiliejo į nedalomą menišką visumą. Solistės prancūziška tartis buvo pavydėtina graži.

Vladimiras Prudnikovas maloniai nustebino, antroje koncerto dalyje pasirinkdamas dvi Franz Schubert dainas: "Muzikai" ("An die Musik") ir "Liepa" ("Der Lindenbaum") – iš "Die Winterreise" dainų ciklo). Iš jų kiek geriau skambėjo "Liepa". Tai švelni daina apie nelaimingą meilę, fortepiono palydai gražiai vaizduojant lapų šlamėjimą. Daina "Muzikai" yra lyg pamaldi padėka muzikos menui už grožio, ramybės ir vilties valandas. To "pamaldumo" kai kur trūko, nors dainininko operinis balsas buvo atitinkamai sumažintas, prisitaikant prie šių dainų stiliaus ir turinio. Savo dalį solistas užbaigė Luigi Luzzi "Ave Maria", vėl nustebinusia savo žemuoju "amen" ir karaliaus Pilypo arija iš G. Verdi operos "Don Carlos", "Ji manęs niekada nemylėjo" ("Ella giammai m'amo"). Šią ariją V. Prudnikovas yra labai gi-

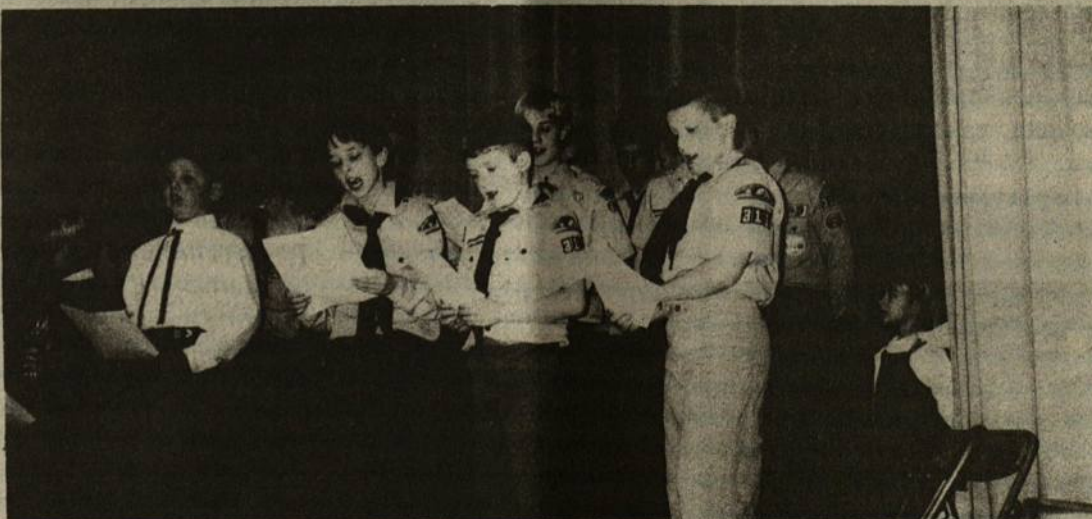
liai įsisavinęs. Tarp paskutiniųjų dviejų dainininkas netikėtai įterpė populiariąją "Stasys", kurioje visai atleidęs vaidybines vadeles, solistas davė valią tinkamai perdėtam jausmui ir judesiui, sukeldamas klausytojų smagų juoką. Abejotina, ar ši daina tiko po "Ave Maria", bet ji atskleidė nemažą dainininko-komiko talentą. Koncertą užbaigė abu solistai banguojančiu Jaroslavo Cechanovičiaus duetu "Meilės valsas". Klausytojams karštai pageidaujant, jis buvo pakartotas, nors įtraukti besiklausančiųjų į šį svajingą šokį solistams nepavyko.

Akomponiatorė Nijolė Ralytė, taip pat girdima antrą kartą, buvo nuoširdi, sumani, dainininkų mintis atspėjanti bendradarbė ir jautri jų palydovė. Jos svarus įnašas daug prisidėjo prie šio vakaro pasisekimo. Gaila, kad tokio artilimo, meniškio ir muzikiniai brandaus bendravimo atvejai yra gana reti. Dažnai panašių koncertų pakili nuotaika yra sudarkoma bereikalingų kalbų ir kalbelių, nesibaigiančių dėkojimų bei betiksliai klaidžiojimo scenoje. Visos padėkos gali būti puikiai išreikšiamos spausdintu žodžiu renginio programos puslapiuose. Ar sulauksime tos dienos?

SENOSIOS CIVILIZACIJOS LOBIAI

Ypatinga brangenybė, rasta kapuose prie Ur miesto – "Karialienės karūna". (Nuotrauką pateikė Kristina Juozapaitytė)

Skamba "Pilėnų" tunto skautų daina.

Gerardo Juškėno nuotr.

Skautės kanklininkės Kaziuko mugės scenoje. Gerardo Juškėno nuotr.

Neringa Inc. su Nek.Pr.Marijos Seserimis organizuoja ir praveda stovyklas "Neringos" stovyklavietėje Vermonte

"NERINGOS" STOVYKLOS 2000

LIETUVIŲ KALBA liepos 9-23 d.d. - vaikams 10-16 metų
liepos 23-29 d.d. - vaikams 6-10 metų
liepos 23-29 d.d. - vaikams 13-16 metų
liepos 30 - rugpjūčio 5 d.d. - šeimoms su mažais vaikais
ANGLŲ KALBA - LIETUVIŲ KILMĖS birželio 30 - liepos 4 d.d. - šeimoms su mažais vaikais
rugpjūčio 6-19 d.d. - vaikams 7-16 metų

INFORMACIJA - REGISTRACIJA

kreiptis į Daną Grajauskaitę:
66 Salisbury Rd. Watertown MA 02472
617-923-4583 neringai@yahoo.com

MOKYTOJO BRONIAUS ŠUKIO NETEKUS

Kaip besistengtum rašyti, retai kada į laikraščio eilutes pavyksta perkelti tikrąjį žmogaus gyvenimo paveikslą – jo siekius ir darbus, patirtus džiaugsmus ar su kitais pasidalintą meilę. Tai juo labiau sunku padaryti, kai tenka kalbėti apie itin gražų žmogų, apie asmenybę, apdovanotą kilnia siela ir talentu. Toks neabejotinai buvo ne tik Kauno rajone, bet ir toli už jo ribų žinomas mokytojas, kraštotyrininkas, puikus lietuvių kalbos ir literatūros žinovas, pastabus publicistas a. a. Bronius Šukys.

(Pro memoria)
1911.09.11 - 2000.02.24

Be abejo, jo veiklos sričių visuomenėje buvo daug daugiau. Vieni jį vertins už ilgametę veiklą Šaulių sąjungoje, kiti, kaip ateitininką, tretį – už ženklių indėlį, sudarant lietuvių kalbos žodyną, dar kiti – už reikšmingus istorinius, metraštinius darbus. Bendradarbiai gal prisimins ir kuklų "Lietūkio" darbuotoją, beje, šioje darbovietėje išleidusį ir savo pirmąją knygę.

Enciklopediniame leidinyje "Kas yra kas Kauno apskrityje" lyg ir aprašyti visi mokytojo Broniaus Šukio gyvenimo, studijų ir darbo etapai, išvardintos jo darbovietės, mokyklos, kuriose jam teko dirbti, suskaičiuoti jo užbaigti darbai. Ilgas tas sąrašas. Bet ir jo buvo maža retu darbštumu pasižymėjusiam žmogui, kuris, net eidamas 89 metus, iki pačių paskutiniųjų gyvenimo dienų galvojo apie darbą, apie parašytas knygas, apie kitus žmones.

Su mokytoju Broniumi Šukiu susipažinau gana vėlai, tik apie 1992 metus – per vieną susitikimą su rinkėjais Lapių kultūros namuose. Iš jo

ilgo, gilaus geranoriško klausimo matėsi, kad su manimi kalba nepaprastai įdomi, intelektualiai asmenybė. Jau vėliau, po kelių susitikimų jo namuose, supratau, kad reikia šio žmogaus klausytis, nes kitur tiek daug žinių ir gyvenimiškos išminties negreitai teks patirti.

Per ilgą gyvenimo kelią Broniui Šukiui teko dirbti ne vienoje darbovietėje, bet jis visą laiką, manau, buvo Mokytojas. Tą pašaukimą jis priėmė ir nešė kaip šventą pareigą. Mokytojo darbą nuširdžiai mylėjo, juo gyveno ir jam aukojosi. Ilgi ir sunkūs mokytojo darbo metai karo metais ir pokariu Vilkijs valstybinėje gimnazijoje, Smalininkų vaikų namuose, Lapių 8-tėje mokykloje, Kauno rajono vidurinėje vakarinėje mokykloje. Mokytojo vardą su pagarba taria šimtai buvusių mokinių. Iš didžiosios raidės jį rašo ne vienas žymus profesorius, mokslo darbuotojas, valstybės pareigūnas.

Didelė gyvenimiškoji išmintis, meilė savo kraštui,

nepaprastas darbštumas, ypatinga atmintis ir gili, nuolat papildomos žinios ženklinio visą Broniaus Šukio veiklą. 26 tomiai kraštotyros darbų, dešimtys mokslinio lygio straipsnių įvairiuose žurnaluose. Surinkta, išanalizuota ir akademiniam lietuvių kalbos žodynui pateikta per 7000 žodžių. Parengta daugiau kaip šimtas straipsnių įvairiuose laikraščiuose ir kituose populiariuose leidiniuose. Toks turtas jau galėtų būti pakankamai gražiu vaisingos mokslinės ir visuomeninės veiklos palikimu ne vienam ir mokslinį laipsnį turinčiam asmeniui. Bet ne laipsnių, vardų, apdovanojimų ar didelio atlyginimo siekė Bronius Šukys. Net pačiame gyvenimo saulėlydyje Mokytojas turėjo gražiausių sumanymų, kūrybinių galių ir didelio noro dirbti, trokšdamas per ilgą gyvenimo metus subrandintą išmintį palikti kitiems.

– Čia mano gulbės giesmė, – pasakė Bronius Šukys, įteikdamas man vieną iš savo rankraščių – "Lietuvos mokykla Antrojo pasaulinio karo ir pirmaisiais pokario metais". Tada jis prašė manęs, kaip tuometinio Lietuvos Seimo nario, paramos, kad ši knyga, dar jam gyvam esant, būtų atspausdinta. Jis rūpinosi, kad kaimo mokytojo darbas, kuris buvo ypatingai sunkus ir net pavojingas karo bei okupacijos metais, neliktų užmarštyje. Tai buvo ne tik jo dovana Vilkijs, bet ir bene vienintelė iki šio laiko parengta knygelė apie lietuvių mokytojo darbą tais sunkiais laikais. Joje atvaizduotos mokytojų nuotaikos, jų pažiūra į okupacines vokiečių ir sovietų valdžias. Džiaugiuo-

si, kad šio darbo vertę suprato tada Seime dirbęs Tautininkų frakcijos referentas, o dabar – Amerikos lietuvių tautinės minties laikraščio redaktorius, socialinių (pedagogikos) mokslų daktaras Jonas Jasaitis, kuris apsiėmė Broniaus Šukio knygos rankraštį suredaguoti ir pilnai parengti spaudai, o buvęs Kultūros ministras Juozas Nekrošius surado lėšas, reikalingas jos išleidimui.

Bet tai nebuvo paskutinis Bronio Šukio darbas. Visus paskutinius savo gyvenimo metus Mokytojas skyrė naujai, daug didesnės apimties knygai "Mūsų tautinė mokykla ir jos vadovas". Nors knyga sulaukė ne vienos labai palankios recenzijos ir pritarimo, bet kol kas, dėl visuotinio lėšų trūkumo, liko neišleista. Tikiu, kad ji bus išleista, nes yra tikrai reikalinga. Tai būtų pats geriausias taurios, Lietuvai atsidasavusios asmenybės – Mokytojo Broniaus Šukio atminimo įamžinimas.

Ne apie savo darbo įvertinimą rūpinosi Mokytojas, bet apie labai mažai iki šiol plačiai visuomenei žinomą kunigą ir tėvynės patriotą dr. Joną Steponavičių. Praeitų metų vasario 5 d. laiške man Bronius Šukys rašo: "Net jeigu ir nebūčiau parašęs kny-

gos apie kun. dr. Joną Steponavičių, tai kitas turėtų ją parašyti, gal net geresnė, nes ši asmenybė nusipelnė ne tik knygos, bet ir ekranizavimo. Mūsų istorija nežino kito tokio tautiečio, kunigo ir mokslininko, politiko ir švietėjo, kuris su ginklu rankose kautųsi už Tėvynės laisvę". Iš šių žodžių galima suprasti, ko kitiems idealams tarnavo Mokytojas.

Atvykęs į Lapes, stengdavausi aplankyti Mokytoją. Jis visada su džiaugsmu sutikdavo, veddavosi į kambarį, apsirengdavo geresnį rūbą ir kalbėdavo, tarsi su draugu, kurį pažinojo visą gyvenimą ir kuriam gali patikėti visas savo paslaptis. Jau vėliau, pablogėjęs sveikatai, persikėlęs pas dukrą į Kauną, dažnokai paskambindavo ir labai lėtu balsu kalbėdavo ne apie ligas ar pinigų trūkumą, bet apie darbą. Dažniausia – apie naująją knygą, kurią jau užbaigė ir taip norėtų atspausdinti. Tik vėliau, tų pačių metų rugsėjo mėnesį kitame laiške prisipažinęs, kad dėl glaukomos mato vos viena akimi ir kad dėl to jam labai sunku dirbti, pastebėjo: "O pradėto darbo nemečiau ir dargi ligoninėje rašiau. Skubinau, kad tik sušpėčiau. Ir, dėkui Dievui, sušpėjau! Net su puse matymo,

(Nukelta į 12 p.)

A.†A. Dr. JŪRATEI PAKŠTAITEI - ZALENSIENEI

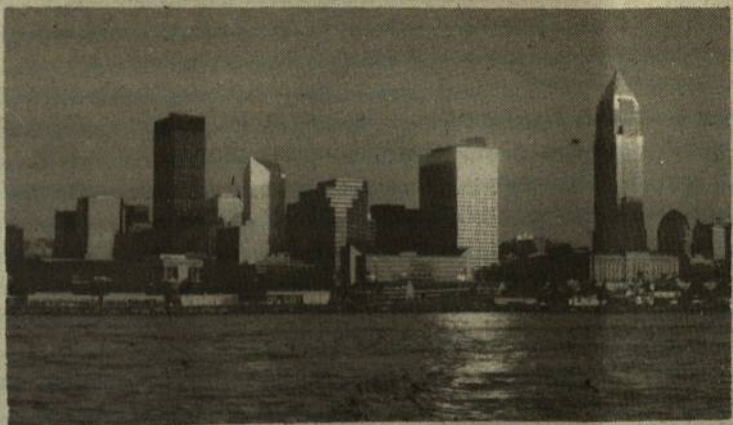
mirus, mielam DAINIUI ZALENSUI mūsų nuoširdžiausia užuojauta. Tavo draugai:

<i>Tomas Ardzijauskas</i>	<i>Aurelija Balašaitienė</i>
<i>Teresė ir Ignas Beržinskai</i>	
<i>Saulius Beržinskas</i>	<i>Tomas Beržinskas</i>
<i>Bridget ir Rimas Biliūnai</i>	
<i>Gaja Bublytė</i>	<i>Ingrida Bublienė</i>
<i>Kazimieras Buivydas</i>	<i>Daina Butkutė</i>
<i>Audra Degesytė</i>	<i>Jonas Degutis</i>
<i>Andrius Dunduras</i>	<i>Tadas Gelažis</i>
<i>Algis Gudėnas</i>	<i>Irma Ibenskienė</i>
<i>Ingrida Janušauskaitė</i>	<i>Jonas Jasaitis</i>
<i>Linas Johansonas</i>	<i>Zenonas Jurgilaitis</i>
<i>Zita ir Maris Kampe</i>	<i>Kristina Kasulaitytė</i>
<i>Vilma ir Simas Kijauskai</i>	
<i>Zita ir Algis Maščinskai</i>	<i>Linas Mačikėnas</i>
<i>Audronė ir Alius Majorovai</i>	
<i>Paulina Mašiotienė</i>	<i>Liutauras Milevičius</i>
<i>Mindaugas Motiejūnas</i>	<i>Regina Motiejūnaitė</i>
<i>Rita ir Linas Muliolis</i>	
<i>Gualė ir Juras Palukaičiai</i>	
<i>Onutė Pučkoriūtė</i>	<i>Dalia Puškorienė</i>
<i>Mikas Rukšėnas</i>	<i>Nerijus Ruminas</i>
<i>Vida ir Vytautas Sasnauskai</i>	
<i>Gediminas Šemeta</i>	<i>Mariana Stachnik</i>
<i>Šarūnas Stanislovaitis</i>	
<i>Aldona ir Petras Stungiai</i>	
<i>Aušrinė ir Ričardas Širvinskai</i>	
<i>Matas Tamošiūnas</i>	<i>Eglė Taraškevičienė</i>
<i>Nomeda ir Napalys Vucianiai</i>	
<i>Daiva Žiedonytė</i>	<i>Rima Žiedonytė</i>
<i>Jurga ir Šarūnas Zigmantai</i>	<i>Romas Zylė</i>

Lietuvos valstybės atkūrimo 10 mečio minėjimo rengėjai ir svečiai. Sėdi priekyje (iš kairės): komp. Raimonda Apeikytė, Aldona Brazdžionienė, Vita Markevičienė, Gražina Sajienė, Janina Čekanauskienė ir Marija Keller. Stovi: inž. Bronius Seliukas, inž. Rimtautas Dapšys, inž. Antanas Polikaitis, dr. Emanuelis Jarašūnas, svečias – rašytojas Kazys Saja, poetas Bernardas Brazdžionis, Latvijos Generalinis garbės konsulas, dr. Alfred Raisters, kun. Stanislovas Anužis, Emilis Sinkys, buv. Lietuvos ambasadorius Jungtinėse Tautose, dr. Oskaras Jusys, Lietuvos Generalinis garbės konsulas, inž. Vytautas Čekanauskas, Estijos Generalinis garbės konsulas Jaak Treiman, konservatorių rėmėjų pirmininkas Albinas Markevičius.

MŪSŲ MIESTE IR JO APYLINKĖSE

RENGINIŲ KALENDORIUS

• BALANDŽIO 15 ir 16 dienomis – Šv. Jurgio parapijos velykinių kepinių pardavimas.

• BALANDŽIO 15-16 – šeštadienį ir sekmadienį – Nijolės Palubinskienės ir Lino Palubinskaitės meno darbų paroda Dievo Motinos parapijos salėje. Parodos atidarymas – šeštadienį, 6 v.v. Paroda tęsis sekmadienį, nuo 11 v.r. iki 2 v.p.p. Rengia korporacija "Giedra".

• BALANDŽIO 29 d. – Lietuvių klubo veiklos 80-mečio minėjimas Lietuvių namuose.

• BALANDŽIO 30 d., 11:30 v. r. – Atvelykio stasas – Šv. Jurgio parapijos salėje.

• GEGUŽĖS 27 d., šeštadienį – skautiškos veiklos 50-mečio šventė.

• GEGUŽĖS 29 d., 8:30 v. r. – Prisiminimo dienos (Memorial Day) apeigos, Mišios ir pusryčiai. Rengia

Katalikų karo veteranų 613-asis postas Šv. Jurgio parapijoje.

• BIRŽELIO 10 d., šeštadienį – trijų chorų: *Chicago* – "Dainavos", *Cleveland* "Exultate" ir *Toronto* "Voklungės" koncertas CIM (Cleveland Institute of Music) salėje.

• BIRŽELIO 18 d. – Traagiškojo birželio (1941 m. birželio 14 d.) minėjimas. Ekumeninės pamaldos už žuvusius ir nukentėjusius baltijiečius Šv. Jurgio parapijoje. Rengia Amerikos Baltijiečių komitetas.

• LIEPOS 16 d., 11:30 v. ryto – Šv. Jurgio parapijos gegužinė parapijos sodyboje.

• LAPKRIČIO 12 d., nuo 11:30 iki 3:30 v.p.p. – Šv. Jurgio parapijos rudens šventė.

• GRUODŽIO 16-17 d. – šv. Jurgio parapijos kalėdinių kepinių pardavimas.

• GRUODŽIO 24 d. 9:30 v.v. – bendros kūčios Šv. Jurgio parapijos salėje.

NUOTRAUKA

Kovo 7 d. "Dirvos" laidoje buvo išspausdinta sena nuotrauka. Kas tos merginos, kurias joje matome? Koks įvykis joje įamžintas? Atsakymą gavome iš šio įvykio dalyvės D.S.:

Ši nuotrauka - tai dailininkės Nijolės Vedegytės - Palubinskienės mergvakaris. Ji - viduryje su rūtų vainikiu ant galvos. Aplink ją - studenčių ateitininkų būrelis. Pirmoje eilėje (iš kairės): Danutė Koklytė-Dirvonienė, Laima Jiešmantaitė-Kulnienė, Dalia Prikockytė-Stanišienė, Ramutė Nasvytytė. Antroje eilėje: Aldona Valaitytė-Kamantienė, Danutė Gelgotaitė-Čipkienė, dail. Nijolė Vedegytė-Palubinskienė, Nijolė Balčiūnaitė-Maželienė ir Nijolė Ambrazaitė. Trečioje eilėje: Vida Kasperavičiūtė-Tallat-Kelpšienė, Aušra Barzdukaitė-Babickienė.

LIETUVIŲ KLUBUI – 80!

Amerikos lietuvių klubo veikla Klyvlende yra labai įvairi. Čia vyksta kultūriniai renginiai, talkinama lietuviškos organizacijos.

Labai pakilioje, jaukioje nuotaikoje praeina klubo gegužinės, kuriose aktyviai dalyvauja ir klubo direktoriai. Gegužinių dalyviai sujungiami į vieną didelę klubo šeimą. Artimus ryšius su mūsų

klubu palaikė Klyvlendo (Cleveland, OH) meras a. a. Ralph Perk. Jis visuomet dalyvavo klubo renginiuose.

Su malonumu ir dėkingumu prisimename mūsų garbiąją Hollywood aktorę lietuvaite Rūtą Lee-Kilmontytę. Ji mielai priėmė kvietimą dalyvauti klubo 40-mečio minėjime kartu su savo tėveliu V. Kilmoniu.

Z. D.

Hollywood aktorė Rūta Kilmonytė-Lee ir jos tėvas V. Kilmonis (viduryje) Lietuvių klubo 40-mečio pokilyje.

Klubų gegužinėje 1974 metais (iš kairės): Lietuvių klubo direktorius Jurgis Malskis, Cleveland, OH meras Ralph Perk ir klubo pirmininkas Juozas Stempužis. A. a. Vlado Bacevičiaus archyvinė nuotrauka.

Lietuvių klubo gegužinėje 1976 metais (iš kairės): klubo pirmininkas, adv. Algis Širvaitis, direktorius Raimondas Kudukis ir vedėjas Zenonas Dučmanas. A. a. Vlado Bacevičiaus archyvinė nuotrauka.

Kaziuko mugėje (iš kairės): buvęs Pilėnų tunto tuntininkas, PLB pirmininkas Vytautas Kamantas, skautų vyčių kandidatų draugininkas Andrius Dunduras ir dabartinis Pilėnų tunto tuntininkas Remigijus Belzinskas. Lino Johansono nuotr.

The World is Changing!

Can you afford not to have Internet Access? Xcelnet offers you One full Year of Unlimited Internet Access for \$125 with this ad. Web Hosting Starts at 19.95 / month.

Call now 216-382-9033

You will be online today. Guaranteed. Tired of busy signals? Excellent Service. Free E-Mail & Web Space.

SUPPORT IN LITHUANIAN AVAILABLE

Don't have a computer? We have new and refurbished systems starting from \$399.

Monitors and Printers available.

EUROPA TRAVEL 692-1700

LOWEST AIR FARES
available worldwide

EXPERTS ON TRAVEL
TO EAST EUROPE

passports • visas • prepaid tickets

SERVING OUR COMMUNITY
FOR OVER 35 YEARS

"LEADERS IN LOW COST TRAVEL"

Rita Staškutė-Zvirblienė

Born To Travel

26949 Chagrin Blvd. #103 (Ohio Savings Building)
CLEVELAND, OH 44122

Tel: (216) 831-5530 & (800) 366-9980

Fax: (216) 831-5028

KELIONĖS | LIETUVA – 2000

Visi skrydžiai – geriausiomis kainomis

Atstovaujame FINNAIR, SAS ir kitas oro linijas.

Bendradarbiaujame su "Lietuvos avialinijomis".

MATAS REALTY

Rita P. Matienė • Broker • Savininkė
State Certified Real Estate Appraiser – Įkainuotoja
Profesionalus pataravimas perkant-parduodant namus ir namų įkainavimas

V. R. MATAS

Vytas R. Matas • Attorney-at-Law • Advokatas

Visi teisiniai pataravimai

17938 Neff Rd. Cleveland, OH 44119
(216) 486-2530

2412 Cedarwood Rd. Pepper Pike, OH 44124
(440) 473-2530

DIRVA

MAMOS IR DUKTERS DAILĖS DARBŲ PARODA

Balandžio 15-16 d. Klyvlendo (Cleveland, OH) Dievo Motinos parapijos salėje turėsime galimybę pamatyti šių dviejų dailininkių parodą. Nijolė Palubinskienė išstatys grafikos, o Lina Palubinskaitė – metalo dirbinius. Tai jų antroji bendra paroda. Pirmoji įvyko 1990 m. tautodailės muziejuje, Philadelphia, PA.

N. Palubinskienė baigė Cleveland, OH meno institutą, kuriame ji studijavo tapybą ir grafiką. Nors tapyba buvo pasirinktoji sritis, bet arčiau prie širdies liko grafika. "Grafika – tai meno poezija", – kalbėjo dail. Telesforas Valius jos pirmosios parodos atidaryme Toronte, 1970 m.

Per 30 metų dailininkė su grafikos darbais aktyviai dalyvavo lietuvių ir amerikiečių

grupinėse parodose, gavo daug premijų ir apdovanojimų. N. Palubinskienė surengė 10 individualių parodų ir buvo dažna Meno muziejaus "May Show" parodų dalyvė. 1982 m. Ohio lietuvių gydytojų draugija paskyrė jai kultūros premiją. 1990 m. Ohio valstija už grafikos darbus skyrė jai 10.000 stipendiją.

– Jau praėjo 15 metų nuo "Giedros" korporacijos ruoštos parodos. Per tą laiką išsavinau skirtingą monotipų techniką: nuo tamsių Psalmių, parkų, Allegheny kalnų ciklų, išstatytų Pentagon galerijoje 1991 m. – į spalvotas panoramas. Trys panoramų diptikai: "Vasara", "Apsinaukusi diena", "Audra" – tai mano sunaikintos tėviškos peizažas. Parkų temą tęsiu

Dailininkė Nijolė Palubinskienė prie savo darbų.

oforto technikoje, pakartodama dvi sėdinčias figūras skirtinguose parko vaizduose. Tiek montipuose, tiek ofortuose ar medžio raiziniuose, pasinaudodama kita technika, bandau išgauti to momento nuotaiką, – apie savo kūrybą pasakojo dailininkė Nijolė.

L. Palubinskaitė baigė tą patį Meno institutą, kuriame mokėsi ir jos mama. Ji studijavo metalo techniką ir tekstilę. Priklauso profesionalioms organizacijoms "Society of Northern American Goldsmiths, Ohio Designer Craftsman. Dalyvavo parodose: Cleveland OH, Philadelphia PA, Seattle, WA ir kt. Jos darbai buvo rodomi meno galerijose: Philadelphia, PA, Portland, OR, Ann Arbor, MI, New York, NY, Cleve-

land, OH bei šio miesto Meno muziejuje.

– Nuo ankstyvos vaikystės žinojau, kad būsiu dailininke, todėl kelias į meną buvo tiesus. Mano metalo darbai: indai, dėžutės, dekoratyviniai dirbiniai, papuošalai. Kūrybinių idėjų ieškau gamtoje. Kartais randu jas medžio žievėje, belapėse šakose. Akmenukų serijos idėja kilo iš vaikystėje surinktų Maine pajūrio akmenėlių. Pagonių serijoje panaudojau senovinius jų simbolius ir pritaikiau gintarą, – dalijosi kūrybos ypatumais Lina.

Iš žymesnių Linos projektų norisi paminėti "Amžinosios šviesos" žibintą žydų sinagogai Beachwood, OH, sagę pagal John Lenon gitarą, skirtą Rock and Roll muzie-

jaus Šlovės salės atidarymui, žibintą ir tabernakulio apipavidalinimą Lady of the Elms vienuolyno koplyčiai, Akron, OH ir kt.

"Giedros" korp.

"DIRVAI" AUKOJO:

I. Alantienė, Detroit, MI	50
E. Mattis, La Canada, CA	30
O. Kremeris, La Grange P. IL	25
V. Šeštokas, Los Angeles, CA	25
E. Čapas, Pompano B., FL	25
V. Adomavičius, Hamptn, NJ	20
G. Bartkus, Reno, NV	20
A. Pautienis, Richmond, OH	20
J. Šiupinys, Cleveland, OH	20
R. Vaitys, Highland Pk., IL	20
B. Dunda, Cicero, IL	15
Y. Giedraitis, St. Pete. B., FL	15
R. Kronas, Clarendon H., IL	15
J. Pakalka, Beverly Sh., IN	15
A. Ploplienė, Golden Eag., IL	15
S. Strikaitis, Los Angeles, CA	15
D. Alseikienė, Wexford, PA	15
B. Liaudanskienė, Cama, WA	10
N. Puškorienė, Golfport, FL	10
A. Sakalaitė, Lemont, IL	10
V. Juška, Canada	5

Visiems aukotojams
nuoširdžiai dėkojame

* * *

Atsiprašome p. Irenos Alantienės už pavėluotą aukos paskelbimą. Dėkojame už paramą savaitraščiui.

Administratorius

BRONIAUS ŠUKIO NETEKUS

(Atkelta iš 10 p.)

darant labai dažnas pertraukos, dar galima rašyti. Ko bijau? Labiausiai – visiško apakimo! Gal dar regėdamas nukeliausiu Amžinybėn! Ne daug beliko!"

O kad mes, kurie turime reginčias akis, pajėgias rankas ir daug geresnes sąlygas, turėtume tiek noro ir valios

taip dirbti! Lengvas Karmėlavos kapinių smėlis priglaudė pavargusį Mokytoją. Ir tik išlakios pušys jam kalbės apie dangumi plaukiančius debesis, skūsis, kai žvabūs vėjai laužys jų šakas, o gal pasakos, kaip gyvena ant žemės dar palikę jo pažįstami žmonės.

Jaunoji dailininkė Lina Palubinskaitė, kurios darbus netrukus matysime parodoje Dievo Motinos parapijos salėje.

P.S. TIRE Inc.
Complete Front End Service

481-5397

New and used Tires, Brakes, Shocks, Struts, Mufflers, lube oil and Filter
• Buy any 4 tires and receive a P.S. Tire hat!

OPEN
Mon.-Fri.: 8 am to 6 pm
Sat.: 8 am to 4 pm

866 E. 200 th St.
Cleveland, Oh. 44119
Paul Stefanac

JAKUBS AND SON
Laidojimo Įstaiga

William J. Jakubs Sr.
William J. Jakubs Jr.
Kenneth Schmidt
Barbara Jakubs Schmidt

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai

936 East 185th Street Cleveland, Ohio 44119
36000 Lakeshore Blvd. Eastlake, Ohio 44095
Telefonas: (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsnama, telkianti jaukią atmosferą ilūdesio valandoje. Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

TAUPA
LITHUANIAN CREDIT UNION

1984 - 1999

15
YEARS OF EXCELLENCE

**SAVI
PAS SAVUS !**

XXXXXXXXXXXX

**KVIEČIAME
VISUS
Į
TAUPĄ !**

TELEFONAS 216.481.6677 <> E-MAIL TAUPA@AOL.COM

767 EAST 185th STREET CLEVELAND OHIO 44119

DARBO VALANDOS: antradienį, trečiadienį
ir ketvirtadienį ----- 9:00v.r. - 4:00p.p.
penktadienį ----- 9:00v.r. - 6:00p.p.
šeštadienį ----- 9:00v.r. - 12:00p.p.
sekmadienį parapijoje ----- 11:00v.r. - 12:00p.p.

Kiekvieną taupomojį sąskaita, federalinės valdžios (NCUA) apdrausta iki \$100,000